

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

woensdag

06-03-2002

14:15 uur

mercredi

06-03-2002

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail: publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail: publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de ambtshalve ontheffing van gemeentelijke belastingen" (nr. 6511)

Sprekers: **Dirk Pieters, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Jozef Van Eetvelt aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de rechtspositie van de bijzondere rekenplichtige en van sommige secretarissen" (nr. 6522)

Sprekers: **Jozef Van Eetvelt, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Peter Vanvelthoven aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de problematiek van illegaal verblijvende gehuwden in ons land" (nr. 6524)

Sprekers: **Peter Vanvelthoven, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde interpellaties van
- de heer Paul Tant tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de situatie van de burgemeester van Wezembeek-Oppem" (nr. 1158)

- de heer Bart Laeremans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de kwestie Wezembeek-Oppem" (nr. 1163)

Sprekers: **Paul Tant, Bart Laeremans, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Moties

Vraag van de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het gewelddadig optreden van bepaalde politiediensten naar aanleiding van de uitreiking van een eredoctoraat aan Prins Filip" (nr. 6604)

Sprekers: **Francis Van den Eynde, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Yvan Mayeur aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de vermelding 'onbepaalde nationaliteit' in het vreemdelingenregister" (nr. 6610)

Sprekers: **Yvan Mayeur, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde vragen en interpellatie van
- de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de houding van de regering ten aanzien van de Raad van State" (nr. 6643)

- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de bevoegdheid van de afdeling wetgeving van de Raad van State" (nr. 6650)

- de heer Jean-Jacques Viseur tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de plannen van de regering om de bevoegdheden van de afdeling

SOMMAIRE

Question de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "le dégrèvement d'office des impôts communaux" (n° 6511)

Orateurs: **Dirk Pieters, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Jozef Van Eetvelt au ministre de l'Intérieur sur "la position juridique du comptable spécial et de certains secrétaires" (n° 6522)

Orateurs: **Jozef Van Eetvelt, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Peter Vanvelthoven au ministre de l'Intérieur sur "le problème de personnes mariées en séjour illégal dans notre pays" (n° 6524)

Orateurs: **Peter Vanvelthoven, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Interpellations jointes de
- M. Paul Tant au ministre de l'Intérieur sur "la situation du bourgmestre de Wezembeek-Oppem" (n° 1158)

- M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "la question Wezembeek-Oppem" (n° 1163)

Orateurs: **Paul Tant, Bart Laeremans, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Motions

Question de M. Francis Van den Eynde au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention brutale de certains services de police lors de la remise d'un doctorat honoris causa au Prince Philippe" (n° 6604)

Orateurs: **Francis Van den Eynde, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Yvan Mayeur au ministre de l'Intérieur sur "la mention 'nationalité indéterminée' indiquée au registre des étrangers" (n° 6610)

Orateurs: **Yvan Mayeur, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Questions et interpellation jointes de
- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "l'attitude du gouvernement à l'égard du Conseil d'Etat" (n° 6643)

- M. Geert Bourgeois au ministre de l'Intérieur sur "les compétences de la section législation du Conseil d'Etat" (n° 6650)

- M. Jean-Jacques Viseur au ministre de l'Intérieur sur "le projet du gouvernement visant à réduire les compétences de la section de législation du

wetgeving van de Raad van State in te perken"
(nr. 1166)

Sprekers: **Pieter De Crem, Geert Bourgeois,
Jean-Jacques Viseur, Antoine Duquesne,**
minister van Binnenlandse Zaken

Conseil d'Etat" (n° 1166)

Orateurs: **Pieter De Crem, Geert Bourgeois,
Jean-Jacques Viseur, Antoine Duquesne,**
ministre de l'Intérieur

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de 33
minister van Binnenlandse Zaken over "het
vrijlaten van opgepakte illegalen" (nr. 6624)

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Antoine
Duquesne,** minister van Binnenlandse Zaken

Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre 33
de l'Intérieur sur "la remise en liberté de
personnes en séjour illégal appréhendées"
(n° 6624)

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Antoine
Duquesne,** ministre de l'Intérieur

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 6 MAART 2002

14:15 uur

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 6 MARS 2002

14:15 heures

La séance est ouverte à 14.32 heures par M. Denis D'hondt, président.
De vergadering wordt geopend om 14.32 uur door de heer Denis D'hondt, voorzitter.

01 Vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de ambtshalve ontheffing van gemeentelijke belastingen" (nr. 6511)

01 Question de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "le dégrèvement d'office des impôts communaux" (n° 6511)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Binnenlandse Zaken.)
(La réponse sera fournie par le ministre de l'Intérieur.)

01.01 Dirk Pieters (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik had de vraag inderdaad aan de minister van Financiën gesteld, omdat ik dacht dat het met de fiscale procedure te maken had. Ik ben natuurlijk benieuwd naar het antwoord van minister Duquesne, tenzij hij antwoordt dat dit Vlaamse materie is geworden. Laat mij toe het probleem aan te kaarten.

De hervorming van de fiscale procedure van 1999 wijzigde ook in niet geringe mate de procedure inzake gemeentelijke belastingen. In de praktijk was zij ook voor de gemeenten van kracht. De toepassing van de nieuwe fiscale procedure op gemeentelijk vlak zorgt echter her en der voor problemen. Met name is er de kwestie van de ambtshalve ontheffing die wordt bepaald door artikel 376 van het Wetboek op de Inkomstenbelasting 1992. Volgens deskundigen is dit artikel ook van toepassing op de gemeentelijke belastingen, maar de praktische uitvoering hiervan kampt met ernstige moeilijkheden en zou praktisch onmogelijk zijn. In artikel 376 staat immers dat de directeur der belastingen of de door hem gedelegeerde ambtenaar ambtshalve ontheffing verleent. De gemeenten beschikken echter niet over een directeur der belastingen. Het college van burgemeester en schepenen of de gemeentelijke ontvanger zijn daarvoor de meest geschikte organen. Maar is dat echt zo? Dat is de vraag die wij willen voorleggen.

Kan de gemeente een ambtshalve ontheffing verlenen? Indien ja, hoe en door wie dient deze ambtshalve ontheffing dan te gebeuren? In de marge willen wij ook vragen of een gemeentelijke ontvanger ook over een bezwaarschrift kan oordelen, dan wel of het college van

01.01 Dirk Pieters (CD&V): La réforme de la procédure fiscale de 1999 a modifié la procédure relative aux impôts communaux sans toutefois la simplifier le moins du monde. Le dégrèvement d'office, prévu à l'article 376 du CIR 92, ne s'appliquerait pas ou seulement très peu aux impôts communaux. Ledit article dispose en effet que c'est le directeur des contributions qui accorde le dégrèvement d'office. Or, les communes ne disposent pas d'un tel directeur.

La commune peut-elle accorder un dégrèvement d'office? Dans l'affirmative, quelles sont les modalités liées à ce dégrèvement et qui doit s'en charger? Un receveur communal peut-il statuer au sujet d'une réclamation?

burgemeester en schepenen dat moet doen.

01.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, onder voorbehoud van de bevoegdheid van de gewesten op het gebied van organisatie, bevoegdheid en werking van de gemeentelijke instellingen krachtens de bijzondere wet van 14 juli 2001 kan ik collega Pieters het volgende meedelen.

Ten eerste, artikel 12 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen, gewijzigd bij de wet van 15 maart 1999, voegt hoofdstuk 7 van titel 7 toe aan de bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen van toepassing op de lokale belastingen zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van de huidige wet. Dit hoofdstuk regelt echter hoofdzakelijk de procedure van bezwaarschrift voor de directeur der belastingen. Bijgevolg moet worden besloten dat het WIB van toepassing blijft voor alles wat niet uitdrukkelijk voorzien is door het koninklijk uitvoeringsbesluit van 12 april 1999 tot bepaling van de procedure voor de gouverneur of voor het college van burgemeester en schepenen inzake bezwaarschrift tegen een provincie- of gemeentebelasting. Artikel 376 van het WIB is derhalve van toepassing op de lokale belastingen en de gemeente mag dus overgaan tot ambtshalve ontheffingen.

Ten tweede, naar analogie van artikel 376 van het WIB, dat aan de directeur der belastingen, als administratieve autoriteit die over de bezwaarschriften beslist, de mogelijkheid biedt ambtshalve ontheffingen toe te kennen, mag het college van burgemeester en schepenen ambtshalve ontheffingen toekennen op de gemeentebelastingen. Voor de toepassingsvoorwaarden gelden de bepalingen van artikel 376 van het WIB.

Ten derde, uit artikel 10 van de voormelde wet van 24 december 1996, gewijzigd door de wet van 15 maart 1999, en uit het koninklijk besluit van 12 april 1999, blijkt dat enkel het college van burgemeester en schepenen uitspraak mag doen over een bezwaarschrift tegen een gemeentebelasting. Het college mag deze bevoegdheid niet overdragen.

01.03 **Dirk Pieters** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn duidelijk antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 **Vraag van de heer Jozef Van Eetvelt aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de rechtspositie van de bijzondere rekenplichtige en van sommige secretarissen" (nr. 6522)**

02 **Question de M. Jozef Van Eetvelt au ministre de l'Intérieur sur "la position juridique du comptable spécial et de certains secrétaires" (n° 6522)**

02.01 **Jozef Van Eetvelt** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb deze vraag reeds schriftelijk gesteld, maar blijkbaar is het niet altijd makkelijk om een duidelijk antwoord te krijgen. Daarom sta ik mezelf toe er mondeling nog even op terug te komen.

De wet van 7 december 1998 voorziet in artikel 38 in twee personeelscategorieën, namelijk het operationele en het administratieve personeel. De artikels 29 en 30 van dezelfde wet

01.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Depuis juillet 2001, les Régions ont bien entendu une compétence étendue en ce qui concerne le fonctionnement des institutions communales.

Le CIR reste d'application pour toutes les matières qui ne sont pas expressément réglées par l'arrêté royal du 12 avril 1999. L'article 376 du CIR 1992 est donc d'application en ce qui concerne les impôts locaux. En d'autres termes, la commune peut procéder à des dégrèvements d'office.

En ce qui concerne les impôts communaux, des dégrèvements d'office peuvent être accordés par le collège des bourgmestre et échevins. Seul ce dernier est habilité à se prononcer sur une réclamation contre un impôt communal. Cette compétence ne peut être déléguée.

02.01 **Jozef Van Eetvelt** (CD&V): L'article 38 de la loi du 7 décembre 1998 prévoit deux catégories de personnel pour la police locale: le personnel opérationnel et le personnel administratif. En application des articles 29 et 30, chaque zone de police est tenue

leggen elke politiezone de verplichting op om een secretaris en een bijzonder rekenplichtige aan te duiden. De eerste kan gekozen worden uit het bestaande administratieve en logistieke personeel van de politie of er kan, zoals in verschillende interpolitiezones gebeurt, een personeelslid van de gemeentelijke administratie worden aangeduid.

Er bestaat nogal wat onzekerheid over de rechtspositie van de bijzonder rekenplichtige en de secretaris in het geval die uit het gemeentepersoneel stammen en hun functie uitoefenen in een meergemeentezone, die eigen rechtspersoonlijkheid heeft.

Ik heb twee vragen. Zullen deze mensen voor de uitoefening van hun functie personeelslid zijn van een politiezone? Concreter, zullen zij lid zijn van het zogenaamde KALOG-personeel? Ik verduidelijk. Het laatste lid van artikel 31 bepaalt immers dat de bijzonder rekenplichtige onder het gezag van het politiecollege staat. Artikel 53, paragraaf 3 van de nieuwe gemeentewet bepaalt dat de plaatselijke ontvanger onder het gezag van het college van burgemeester en schepenen staat en is niet van toepassing op de gewestelijke ontvangers in die gemeenten en OCMW's. Zij zijn dus geen gemeenteambtenaren en worden door de gouverneur benoemd. Vandaar dat ik verwijs naar die reglementering.

Wanneer deze personen geen personeelslid zijn, wat is hun rechtspositie dan in concrete gevallen als arbeidsongevallen en ongevallen op de weg van en naar het werk, burgerlijke aansprakelijkheid en onkosten die werden gemaakt in het belang van de dienst?

02.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, ten eerste, de functie van bijzondere rekenplichtige kan zijn toevertrouwd aan een gewestelijke ontvanger. In dit geval geldt het bijzondere statuut van de gewestelijke ontvanger.

Ten tweede, in een meergemeentezone kan de functie van secretaris worden toevertrouwd aan een lid van het administratief en logistiek kader van de lokale politie, bijvoorbeeld aan een adviseur. In dat geval is het betrokken personeelslid onderworpen aan het statuut van het personeel van de politiediensten, het Mammoetstatuut. Dit belet echter niet dat het personeelslid op persoonlijke titel kan hebben geopteerd voor het behoud van het oorspronkelijk statuut.

Ten derde, er rest nog de categorie van de gemeentesecretarissen, plaatselijke ontvangers en administratieve personeelsleden van een gemeente of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, die aangewezen werden als secretaris voor bijzondere rekenplichtige in een politiezone met meerdere gemeenten.

Deze secretarissen en bijzondere rekenplichtigen vormen een bijzondere categorie van ambtenaren van de politiezone. Het ambt is rechtstreeks ingesteld door de wetgever. Zij zijn niet begrepen in de personeelsformatie, het administratief en logistiek kader van de lokale politie. Zij zijn niet onderworpen aan het statuut van het politiepersoneel, het Mammoetstatuut. De regeling voor de burgerlijke aansprakelijkheid en voor de rechtshulp waarin de wet op het politieambt voorziet voor de politieambtenaren en voor de hulpagenten, is niet op hen van toepassing. Enerzijds blijven zij

de désigner un secrétaire et un comptable spécial. Le premier peut être choisi parmi le personnel de la police, un membre de l'administration communale pouvant également être désigné à cet effet. Il existe une grande imprécision au sujet du statut juridique du comptable spécial et du secrétaire, dans le cas où ce dernier est choisi au sein de l'administration, lorsque tous deux exercent leur fonction dans une zone pluricommunale dotée d'une personnalité juridique propre. Dans ce cas, le receveur spécial et le secrétaire font-ils partie du personnel de la zone de police, notamment du personnel CALOG? S'ils ne font pas partie du personnel, quel est leur statut juridique en matière d'accidents du travail, de responsabilité civile et de remboursement des frais?

02.02 **Antoine Duquesne**, ministre: La fonction de comptable spécial peut être confiée à un receveur régional. Dans ce cas, le statut spécial de ce dernier est d'application.

La fonction de secrétaire peut aussi être confiée à un membre du cadre administratif et logistique de la police locale. Dans ce cas, c'est le "statut mammoth" qui s'applique.

Les secrétaires communaux, les receveurs locaux et le personnel administratif des communes et des CPAS peuvent également être désignés en qualité de secrétaire ou de comptable spécial d'une zone pluricommunale. Leur fonction a été instaurée par le législateur. Ils n'appartiennent pas au cadre du personnel et ne ressortissent pas au statut du personnel de police. Ils restent assujettis au statut juridique de l'administration communale ou du

onderworpen aan de rechtspositieregeling van hun gemeentebestuur of OCMW op grond van hun eerste ambt. Anderzijds, met name voor al hun activiteiten in het kader van de politiezone, hebben de secretaris en de ontvanger een band van ondergeschiktheid met de organen van de politiezone, de politieraad en het politiecollege en zijn ze dus ambtenaren in dienst van de zone zonder te behoren tot het lokale politiekorps. Deze ambtenaren hebben dus twee verschillende werkgevers: enerzijds, het gemeentebestuur of OCMW en, anderzijds, de politiezone met rechtspersoonlijkheid.

Hun rechtspositie is een sui generis toestand, want ze vertoont kenmerken van een terbeschikkingstelling als van een tewerkstelling door een tweede werkgever. Kenmerken die lijken op een terbeschikkingstelling zijn bijvoorbeeld het principiële behoud van de rechtspositieregeling en van de tuchtregeling in het eerste ambt, de mogelijkheid van ambtshalve aanwijzing, het facultatief karakter van de vergoedingen van de prestaties van de secretaris en het feit dat hun opdracht in de zone van rechtswege eindigt als er een einde komt aan hun eerste ambt. Kenmerken die lijken op een afzonderlijke tewerkstelling bij een tweede werkgever zijn bijvoorbeeld de vergoeding van kosten door de zone, de burgerlijke aansprakelijkheid die specifiek is ten opzichte van de rechtspersoonlijkheid van de zone, de rechtstreekse gezagsverhouding met het politiecollege, geen facturatie voor hun prestaties voor de eerste werkgever en het feit dat de zone geen voorrecht heeft op de zekerheid die een ontvanger in zijn gemeentebestuur of in zijn OCMW heeft gesteld.

Zo kom ik tot uw tweede vraag. De meergemeentenpolitiezone heeft als werkgever van de bijzondere rekenplichtige en de secretaris bepaalde verplichtingen, bijvoorbeeld op het vlak van arbeidsongevallen, burgerlijke aansprakelijkheid en de vergoeding van kosten zoals verplaatsingskosten. Die verplichtingen zijn onafhankelijk van de verplichtingen van de eerste werkgever van deze ambtenaren. De zone moet dus een aantal zaken afzonderlijk regelen voor deze ambtenaren, complementair aan wat hun eerste werkgever reeds voor hen heeft geregeld. Dat heeft onder andere praktische toepassingen op het vlak van het afsluiten van verzekeringspolissen. Het is niet zeer gemakkelijk, maar ik denk dat het nu volledig is.

02.03 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat de minister mij een volledig antwoord heeft gegeven. Ik zou graag over de tekst beschikken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Vraag van de heer Peter Vanvelthoven aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de problematiek van illegaal verblijvende gehuwden in ons land" (nr. 6524)

03 Question de M. Peter Vanvelthoven au ministre de l'Intérieur sur "le problème de personnes mariées en séjour illégal dans notre pays" (n° 6524)

03.01 Peter Vanvelthoven (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, deze problematiek krijgen wij geregeld voor de voeten geworpen. Het gaat over koppels van wie de een of de andere partner illegaal in België verblijft en die op een bepaald ogenblik dus huwt met een Belg. Zij komen wel eens tot de vaststelling dat de illegale partner op een bepaald ogenblik toch nog een bericht krijgt tot uitwijzing uit het land. Degene die illegaal hier verblijft en hier huwt, wordt dan

CPAS où ils exercent leur première fonction. Pour leurs activités dans le cadre de la zone de police, ils sont subordonnés aux organes de cette zone.

Leur statut juridique présente des caractéristiques à la fois d'une mise en disponibilité et d'un emploi distinct chez un second employeur.

En qualité d'employeur du comptable spécial et du secrétaire, la zone de police pluricommunale a certaines obligations qui sont indépendantes de celles du premier employeur de ces fonctionnaires. Ces obligations concernent notamment les accidents de travail, la responsabilité civile et le remboursement des frais, ces différents aspects affectant la conclusion de polices d'assurance.

Je fournirai le texte de ma réponse à l'auteur de la question.

03.01 Peter Vanvelthoven (SP.A): En Belgique, le droit au mariage et le droit de séjour constituent deux droits distincts. Un étranger en situation illégale dans notre pays peut s'y marier mais il n'est pas exclu qu'il s'en

aangeraden om in het kader van de gezinshereniging een visum aan te vragen. Daarvoor moet men wel terug naar de Belgische ambassade in het land van herkomst. Voor de betrokkenen betekent de verplaatsing naar het land van herkomst niet alleen tijdverlies, maar ook geldverlies als de kosten van vliegreizen heen en weer. Dat levert ook problemen op inzake het werk van de Belgische partner die zich immers vrij moet maken om desgevallend de reis naar het land van herkomst van de andere partner mee te maken.

De problematiek is reeds langer bekend. U hebt een prejudiciële vraag gesteld aan het Europees Gerechtshof om na te gaan of de wetgeving in dit verband moet worden herbekeken. In het licht van de administratieve vereenvoudiging die deze regering op haar prioriteitenlijstje heeft staan, zou het nuttig zijn om hier te vereenvoudigen aan te brengen.

Mijnheer de minister, is er reeds een antwoord binnen op uw prejudiciële vraag? Zo ja, hoe luidt dat antwoord? Blijft u wachten op dat antwoord, of bent u zinnens om de wetgeving aan te passen?

03.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, de praktijk die de heer Vanvelthoven omschreef is het resultaat van de toepassing van punt 4 van de omzendbrief van 28 augustus 1997, betreffende de procedure van de huwelijksaankondiging en de documenten die moeten worden voorgelegd teneinde een visum te bekomen met het oog op het afsluiten van het huwelijk in het Rijk, alsmede een visum gezinshereniging op basis van een huwelijk afgesloten in het buitenland – Belgisch Staatsblad van 1 oktober 1997 – en van de rondzendbrief van 12 oktober 1998 betreffende de aanvraag tot verblijf of tot vestiging in het Rijk die na het voltrekken van het huwelijk wordt ingediend op grond van de artikelen 10 of 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van de vreemdelingen – Belgisch Staatsblad van 6 november 1978.

Punt 4 van de rondzendbrief van 28 augustus 1997 en de rondzendbrief van 12 oktober vormen het ontwerp van een vordering tot nietigverklaring voor de Raad van State door MRAX en het is in dat kader dat de Raad van State – en niet mijn kabinet, zoals in de vraag verkeerdelijk werd gesteld – besloot via het besluit van 23 november 1999, om vier prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese gemeenschappen, betreffende de overeenstemming van de nationale genoemde reglementeringen met de Europese richtlijnen inzake het vrije verkeer van personen.

De zaak is thans in beraad en er werd nog geen precieze datum vastgesteld wat de uitspraak van het arrest betreft.

Indien nodig zal ik de reglementering die van toepassing is voor deze problematiek aanpassen in functie van de principes die in het arrest worden bepaald. In afwachting van het arrest is er volgens mij geen reden om de bestaande reglementering aan te passen, maar de bepalingen moeten op een redelijke manier worden toegepast.

Begin 2001 verzocht ik mijn administratie om rekening te houden met de aanvraag tot vestiging die door asielaanvrager van wie de aanvraag ontvankelijk werd verklaard en die met een

fasse expulser. Dans le cadre du regroupement familial, cette personne devrait pouvoir obtenir aisément un visa belge dans son pays d'origine mais dans la pratique, il en va tout autrement.

Le ministre a déjà constaté ce problème et a demandé à son cabinet de poser à ce propos une question préjudicielle à la Cour européenne de Justice. A-t-il déjà obtenu une réponse? Laquelle? Compte-t-il adapter la législation? De quelle manière? Cette modification apportera-t-elle également une solution pour les personnes mariées qui se trouvent actuellement en situation illégale dans notre pays?

03.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Deux circulaires s'appliquent au problème évoqué: celle du 28 août 1997 et celle du 12 octobre 1998. Ces circulaires ayant fait l'objet d'un recours auprès du Conseil d'Etat, celui-ci – et non mon cabinet – a posé quatre questions préjudicielles à la Cour européenne de Justice. L'affaire y est actuellement en délibéré. J'ignore encore la date à laquelle l'arrêt sera prononcé. Le cas échéant, j'adapterai la réglementation sur la base de l'arrêt. Dans l'intervalle, j'estime que la réglementation doit être appliquée de manière raisonnable.

Au début de l'année 2001, j'ai demandé à mon administration de prendre en considération les demandes d'établissement introduites par des demandeurs d'asile qui ont épousé un(e) ressortissant(e) belge. Voilà ce que j'entends par "raisonnable".

La Commission européenne a déposé en date du 23 mai 2001 une proposition de directive relative au droit des citoyens européens et des membres de leur famille de circuler et de séjourner librement au sein de l'Union. L'objectif est de regrouper en un texte unique les règles

gemeenschappelijke onderdaan of een Belg is gehuwd, is ingediend, ook al is zijn paspoort niet voorzien van een inreisvisum.

actuellement réparties entre deux règlements et neuf directives.

Ten slotte kan ik u melden dat de Europese commissie op 23 mei 2001 een voorstel indiende voor een regeling betreffende het recht van de burgers van de Unie en hun familieleden om vrij te bewegen en te verblijven op het grondgebied van de lidstaten, namelijk deze vermeld in de vraag.

Het doel van dit voorstel is de concrete inwerkingstelling van het concept van Europees burgerschap via de versoepeling van de modaliteiten van het vrije verkeer van de burger binnen de Europese Unie tussen de lidstaten, een betere omkadering van de beperkingen van het verblijfsrecht en de vergemakkelijking van het verkeers- en verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Europese Unie.

Op formeel vlak beoogt zulks het voorstellen, in de vorm van een unieke tekst, van de regels betreffende het toegangs- en het verblijfsrecht van burgers uit de Europese Unie, dat vandaag is verspreid tussen twee reglementen en negen richtlijnen die steunen op verschillende juridische basissen van het TEC en die verschillende soorten begunstigen behelst.

03.03 Peter Vanvelthoven (SP.A): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, ook voor de verduidelijking dat de prejudiciële vraag niet van u uitgaat, maar van de Raad van State in het kader van een procedure. U zegt dat de zaak bij de Raad van State in beraad is en dat wij binnenkort een uitspraak mogen verwachten. Ik vermoed dan dat de Raad een antwoord op haar prejudiciële vraag heeft gekregen.

03.03 Peter Vanvelthoven (SP.A): La question préjudicielle émane donc du Conseil d'Etat. A-t-il déjà obtenu une réponse?

03.04 Minister Antoine Duquesne: Ik ben er niet zeker van.

03.05 Peter Vanvelthoven (SP.A): Mijnheer de minister, kunt u dat nakijken en het mij laten weten?

03.06 Minister Antoine Duquesne: Ik zal dat controleren en u een brief zenden.

03.06 Antoine Duquesne, ministre: Je vais vérifier puis je vous ferai parvenir la réponse.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

04 Samengevoegde interpellaties van

- de heer Paul Tant tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de situatie van de burgemeester van Wezembeek-Oppeem" (nr. 1158)

- de heer Bart Laeremans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de kwestie Wezembeek-Oppeem" (nr. 1163)

04 Interpellations jointes de

- M. Paul Tant au ministre de l'Intérieur sur "la situation du bourgmestre de Wezembeek-Oppeem" (n° 1158)

- M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "la question Wezembeek-Oppeem" (n° 1163)

04.01 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een paar weken geleden ondervroeg ik de minister in de plenaire vergadering van de Kamer over dezelfde aangelegenheid. Ik heb u hierover reeds een aantal keer aan de tand gevoeld. Dit wordt dus een vervolgverhaal. Uiteindelijk bleek dat Vlaams minister Van

04.01 Paul Tant (CD&V): Le ministre flamand Van Grembergen a adressé un dossier au ministre Duquesne en lui demandant d'entamer une procédure

Grembergen u een dossier heeft overgezonden dat de aanloop moest vormen van een tuchtprocedure tegen de burgemeester van Wezembeek-Oppem. U hebt op mijn vraag geantwoord dat u niet zinnens was in dit dossier op te treden.

Mijnheer de minister, daarom deze interpellatie om u op een paar consequenties te wijzen voor het geval u inderdaad denkt over een arbitraire bevoegdheid te beschikken. Niettegenstaande de overdracht van de voogdijbevoegdheid over de gemeenten naar de gewesten, blijft de minister van Binnenlandse Zaken tot het einde van de huidige gemeentelijke legislatuur bevoegd om als het ware als sluitstuk een tuchtprocedure op te starten.

Mijnheer de minister, ik verwijs naar het wettelijk kader waarin u zich hier bevindt. In artikel 82 van de nieuwe gemeentewet vinden wij de enige tuchtrechtelijke bepaling terug die op een burgemeester betrekking heeft. Dat artikel bepaalt dat de Koning de burgemeester kan schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. Kennelijk wangedrag betreft eerder het privé-leven. Grove nalatigheid heeft evenwel betrekking op fouten of tekortkomingen in de uitoefening van het ambt. Zowel fouten begaan tijdens de uitoefening van het ambt als daarbuiten kunnen dus aanleiding geven tot een tuchtstraf. Redelijkerwijs zullen feiten begaan tijdens de uitoefening van het ambt de overheid er vlugger toe aanzetten een tuchtprocedure in te stellen dan de feiten begaan buiten de uitoefening van het ambt.

Uit concrete dossiers waar daadwerkelijk werd opgetreden, kan worden afgeleid dat de weigering om bepaalde administratieve opdrachten, opgelegd door de wet of door de hogere overheden, uit te voeren als een grove nalatigheid wordt beschouwd. Als u er de concrete jurisprudentie op naleest, komt u tot de vaststelling dat men onder grove nalatigheid ook de weigering om bepaalde administratieve opdrachten uit te voeren, verstaat.

Dit is, mijns inziens, een belangrijk gegeven in het licht van deze interpellatie. Tot op heden is de burgemeester de vertegenwoordiger van de hogere centrale overheid. Hij voert de opdrachten op vraag van de centrale overheid uit. Daarom moet er logischerwijze tussen de burgemeester en de centrale overheid een vertrouwensrelatie bestaan, zeker omdat deze overheid tot op heden – in feite niet meer, ik kom op dit punt later terug – de benoemende overheid is. Als een burgemeester de wet niet toepast of weigert toe te passen, wordt het vertrouwen geschonden en veroorzaakt dit een ernstig probleem dat tot een tuchtmaatregel moet kunnen leiden.

In Wezembeek-Oppem werden de aanslagbiljetten voor de milieubelasting 1999 in september 1999 verstuurd zoals dit vroeger het geval was, in casu volgens de taalaanhorigheid van de inwoners en niet volgens de fameuze rondzendbrief-Peeters. De rondzendbrief-Peeters verplicht de gemeentebesturen van de faciliteitengemeenten zich tot hun inwoners te richten in de taal van de streek. Het is aan de inwoners om een formulier opgesteld in de andere taal te vragen. Iedereen weet dat de rondzendbrief aanleiding heeft gegeven tot procedures bij de Raad van State. De auditeur vond dat de heer Peeters zijn bevoegdheid te buiten was gegaan. Uiteindelijk heeft men de zaak doorverwezen naar een Nederlandstalige kamer van de Raad van State. We wachten nog steeds op dit verdict.

disciplinaire à l'encontre du bourgmestre de Wezembeek-Oppem. Le ministre fédéral a déjà déclaré qu'il n'entrait pas dans ses intentions d'accéder à cette demande. La loi communale a été régionalisée mais, durant l'actuelle législature communale, le ministre de l'Intérieur reste compétent pour le régime disciplinaire applicable aux bourgmestres.

L'article 82 de la nouvelle loi communale prévoit que le Roi peut suspendre ou révoquer le bourgmestre pour conduite notoire ou négligence grave. La seconde disposition a trait à des faits se situant dans le cadre de l'exercice de la fonction de bourgmestre. Le refus d'accomplir des tâches imposées par l'autorité supérieure ou par la loi en relève. Ces éléments ressortissent à la jurisprudence.

En agissant de la sorte, le bourgmestre a en effet rompu la relation de confiance entre lui et les instances supérieures.

A Wezembeek-Oppem, les avertissements-extraits de rôle pour l'écotaxe de 1998 ont été envoyés en 1999, comme dans le passé, sur la base de l'appartenance linguistique du destinataire et non selon la circulaire Peeters, laquelle dispose que le document doit être rédigé dans la langue du territoire où habite le destinataire. Celui-ci peut demander par la suite de recevoir le document dans l'autre langue. Le bourgmestre Van Hoobroeck a chargé une société privée d'envoyer les documents, alors qu'il s'agit d'une compétence du ressort exclusif du receveur. Le débat porte, d'une part, sur la circulaire Peeters et, d'autre part, sur l'excès de compétence dont s'est rendu coupable le bourgmestre.

S'agit-il d'une négligence grave? Il s'avère que oui d'après le dossier du ministre Van Grembergen. Si

De burgemeester van Wezembeek-Oppem, de heer van Hoobrouck, liet de aanslagbiljetten voor de milieubelasting versturen door een privé-firma op een ogenblik dat de gemeenteontvanger met vakantie was. Omdat alleen de ontvanger bevoegd is om deze biljetten te versturen, verklaarde toenmalig Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden Sauwens eind 1999 dat de handelwijze onwettig was. Hij beval de geïnde sommen terug te storten. Eind 2000 haalde de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant de inkomsten van de milieutaks uit de rekening 1999 van Wezembeek-Oppem. Tegen dit besluit tekende het gemeentebestuur beroep aan bij de Raad van State. Het conflict in Wezembeek-Oppem draait ook rond de niet-toepassing van de rondzendbrief-Peeters die faciliteitengemeenten verplicht al de inwoners eerst in het Nederlands aan te schrijven. Het conflict draait echter in de eerste plaats rond het onwettig versturen van de aanslagbiljetten door de burgemeester die een privé-firma met deze opdracht gelastte op een ogenblik dat de gemeenteontvanger afwezig was.

Mijnheer de minister, kunnen dergelijke feiten als een grove nalatigheid beschouwd worden? Het antwoord op deze vraag is reeds gegeven. Minister Van Grembergen die in concreto de voogdij uitoefent is tot deze conclusie gekomen. Hij heeft u een tuchtdossier opgestuurd. Men kan, mijns inziens, moeilijk tot een andere conclusie komen. De burgemeester heeft de wet overtreden. Hij heeft geprobeerd op een niet-wettelijke wijze de milieubelasting te innen. De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft reeds twee waarschuwingen verstuurd naar het college van Wezembeek-Oppem met de vraag om de geïnde belastinggelden terug te storten. De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden laat er geen twijfel over bestaan dat de burgemeester van Wezembeek-Oppem de wet heeft overtreden. Diezelfde Vlaamse minister vraagt zijn federale collega een tuchtprocedure te starten.

Een burgemeester die onwettig handelt, schendt volgens mij het vertrouwen tussen hem en de centrale overheid. Bijgevolg kan de conclusie alleen maar luiden dat er sprake is van grote nalatigheid. Het enige argument dat u hebt om geen tuchtprocedure op te starten, is van louter partijpolitieke aard. Wezembeek-Oppem is een faciliteitengemeente en bijgevolg een communautair bijzonder gevoelig dossier. Voldoende signalen hebben dat al aangetoond. Dat blijkt eveneens uit een verklaring van de voorzitter van de Parti Socialiste, Elio Di Rupo, van vrijdag 1 maart 2002. Hij zei dat de PS bijzonder hard zal reageren als de Vlaamse regering een commissaris naar Wezembeek-Oppem zou sturen. Wij weten allen dat de heer Van Grembergen al meermaals aankondigde dat hij een commissaris zou sturen. Die aankondiging geldt blijkbaar mits voorbehoud, want in het blad Metro van dinsdag 5 maart 2002 las ik dat minister Van Grembergen momenteel al gewaagt van positieve signalen uitgaand van burgemeester François van Hoobrouck, terwijl hij zich nochtans voortdurend en herhaaldelijk sterk heeft gemaakt dat hij in die zaak wel degelijk zou optreden.

Mijnheer de minister, ondanks dat de Vlaamse minister Van Grembergen via de geëigende kanalen vastgestelde dat een onwettigheid werd begaan en voortduurt, zou het kunnen dat u niet optreedt. Als u dat niet doet, creëert u daarmee een precedent voor

aucune procédure n'est entamée, c'est pour une raison purement politique qui tient à la situation délicate de ces communes à facilités. Le président du PS, M. Di Rupo, a prévenu que sa réaction serait très vive si un commissaire du gouvernement était envoyé à Wezembeek-Oppem.

En n'intervenant pas, le ministre a créé un précédent. Par ailleurs, il a remis en question le fondement juridique sur lequel reposaient les interventions précédentes à l'encontre d'autres bourgmestres.

Voici mes questions. Que contenait le dossier du ministre flamand Van Grembergen? Vous a-t-il demandé d'entamer une procédure disciplinaire à l'encontre du bourgmestre? Avez-vous expliqué à votre homologue flamand les raisons pour lesquelles vous n'entamez pas de procédure en la matière?

Le ministre admettra que les bourgmestres doivent connaître et appliquer la loi communale. Mais comment justifie-t-il alors l'absence d'une réaction de sa part? Le caractère illégal et l'absence de volonté sont en effet manifestes. Je conclus de tout cela que les accords du Lambermont demeurent lettre morte. Que se passera-t-il pour les bourgmestres nommés par les ministres régionaux: qui exercera sur eux la compétence disciplinaire?

de toekomst. Bovendien zet u alle andere burgemeesters in de wind tegen wie om analoge redenen al werd opgetreden. U zou de grond om tegen die burgemeesters op te treden als het ware doen wegvallen terwijl zij al het voorwerp zijn geweest van maatregelen.

Daarom heb ik de volgende vragen voor u.

Ten eerste, welke elementen bevatte het dossier van minister Van Grembergen?

Ten tweede, heeft de Vlaamse minister bij de overmaking van het dossier tegen de burgemeester aan u gevraagd om al dan niet een tuchtprocedure op te starten?

Ten derde, hebt u uw beslissing om geen procedure op te starten, zoals u onder meer aan mij meedeelde, ook meegedeeld aan de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden? Zo ja, wanneer? Hebt u die beslissing ook gemotiveerd?

Ten vierde, bent u het met ons eens dat een burgemeester de wetgeving, zoals gestipuleerd in de Gemeentewet, moet kennen en toepassen?

Ten vijfde, welke criteria hanteert u om een tuchtprocedure wegens grove nalatigheid jegens een burgemeester te starten? Zijn die criteria dan niet van toepassing op de burgemeester van Wezembeek-Oppem?

Ten zesde, kunt u weigeren om op te treden, nu de onwettigheid en de onwilligheid materieel werd vastgesteld en een dossier bij u werd ingediend? Van dat laatste ga ik althans uit.

Ten zevende, moet uit de eventuele weigering om de verantwoordelijkheid op te nemen niet worden afgeleid dat de Lambermontakkoorden dode letter zijn? Het gaat om het sluitstuk van een deel van de bevoegdheden die van de federale overheid naar de gewesten werden overgedragen, met name de mogelijkheid om te sanctioneren tegenover degene die zich in het kader van de voorgedij onwillig gedraagt. Als u vindt dat u niet hoeft op te treden, dan maakt u de overdracht van de voorgedijbevoegdheid naar de gewesten tot dode letter of ontnemt u het in elk geval elk drukkingsmiddel.

Ten slotte, in Vlaanderen heeft minister Van Grembergen de eerste Vlaamse burgemeester aangesteld. Als er zich een tuchtmaatregel opdringt ten aanzien van die nieuwe of andere burgemeesters die in de loop van de volgende maanden benoemd kunnen worden, geldt dan ook uw bevoegdheid nog terzake?

Het is niet onredelijk te stellen dat de minister die benoemt beschikt over de tuchtbevoegdheid. Geldt dat dan ook voor eventuele burgemeesters die hij niet benoemd zou hebben en die thans reeds benoemd zijn door een gewestminister?

04.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, als advocaten een dossier pleiten, dan moeten ze altijd op één zaak letten. Ze mogen zoveel wind verkopen als ze willen, ze mogen zoveel omzwervingen doen als ze willen, ze mogen rijmen en dichten zoveel ze willen, maar ze mogen nooit tegen een dossier pleiten. Ze mogen

04.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Les avocats peuvent agir comme bon leur semble mais ils ne peuvent jamais plaider contre leur dossier. Or, c'est ce qu'a fait

nooit pleiten tegen zaken die wettelijk zwart op wit kunnen worden vastgesteld. Als zij het tegenovergesteld zeggen, maken zij zich niet alleen belachelijk, ze ondermijnen ook heel hun opbouw. Het is voor hen dan eigenlijk een verloren zaak. Dat is precies wat u gedaan hebt in het dossier Wezembeek-Oppem. Ik heb het dan niet over de vragen die we op 30 januari gesteld hebben toen de heer Tant en ik u de eerste keer hebben gesproken over het overmaken van het tuchtdossier. Toen had u inderdaad het recht om te zeggen dat u het tuchtdossier niet had ontvangen en u kon toen niet met kennis van zaken spreken. U kon zich toen nog verbergen achter een zekere onwetendheid hoewel de pers al het één en ander naar buiten had gebracht.

Op 21 februari lag de zaak heel anders. U hebt toen het volledige dossier kunnen inzien. U hebt toen gezegd dat u na onderzoek van het dossier van oordeel was dat er geen nieuwe elementen waren om iets te veranderen aan uw antwoord van 30 januari. Dat was natuurlijk onmogelijk. Het dossier zelf was immers geheel tegengesteld aan hetgeen u liet uitschijnen op 30 januari. Het ging in hoofdorde helemaal niet meer om de omzendbrief. Dat was slechts één aspect. In hoofdorde ging het hier om de manifeste en gewilde bevoegdheidsoverschrijding door de burgemeester. De burgemeester heeft samen met zijn secretaris de invordering van een belasting ondertekend terwijl dit absoluut niet zijn opdracht is en hij dat niet mag doen. Het gaat dus om een manifeste bevoegdheidsoverschrijding. De heer Van Hoobroek heeft wel krampachtig het tegenovergesteld gezegd maar dit is in elk geval de essentie van het dossier. U hebt terzake op 21 februari in de plenaire vergadering gezegd "mijn naam is haas". U zei van niets te weten. U stelde dat er niets veranderd was ten opzichte van 30 januari terwijl het dossier overduidelijk was. Er is uiteraard sprake van een zeer grove nalatigheid in hoofde van de heer Van Hoobroek. Ik zal niet herhalen wat zonet werd gezegd maar de analyse van de heer Tant in verband met tuchtmaatregelen die zich opdringen is correct. U pleitte echter in elk geval op 21 februari tegen het dossier. Daardoor is uw verantwoordelijkheid groot. Door uw stilzitten voelt de burgemeester zich natuurlijk gesterkt en voelt hij zich oppermachtig en volledig gesteund in zijn provocaties. Hij is voortdurend met provocaties en politieke spelletjes bezig om heel de problematiek boven aan de politieke agenda te plaatsen. Hij heeft nu opnieuw spelletjes aangekondigd. Hij zoekt naar een compromis dat uiteindelijk helemaal geen compromis is maar hem helemaal in het gelijk zou stellen.

Zijn enige mogelijkheid om uit dit netelige dossier te raken is gewoon de terugbetaling van deze belasting. Het pro forma versturen van een nieuwe belastingbrief waar dan een vertaling is aangehecht opdat er niets zou moeten worden terugbetaald is natuurlijk onzin. Mijnheer de minister, door baron Van Hoobroek te dekken zorgt u ervoor dat de zaak volop aan het escaleren is. Vanuit verschillende partijenakels in Brussel begint men daar plots allerlei conclusies aan te verbinden. De heer Moureaux is daarbij betrokken en ineens ook de heer Ducarme. Men zegt dat zodra er een bijzonder commissaris wordt gestuurd, de zaak naar de federale agenda gaat. De zaak wordt dan opgeschroefd tot op federaal niveau. U bent ervoor verantwoordelijk dat het die richting uitgaat. Door de nodige tuchtmaatregelen en een uitdrukkelijke stellingname kunt u het tegenovergestelde bekomen.

Ik zal de vragen niet herhalen die zonet zijn gesteld. Ik ga onmiddellijk

le ministre dans le dossier de Wezembeek-Oppem. Le 21 février, le ministre a déclaré qu'il ne prendrait aucune sanction contre M. Van Hoobrouck. Le ministre avait déjà pris connaissance du dossier et savait qu'il ne s'agissait plus d'une infraction à la circulaire Peeters mais d'un excès flagrant de compétence. L'inaction du ministre conforte le bourgmestre concerné dans son sentiment de toute-puissance et lui permet de se livrer à de petits jeux communautaires. Il déclare à présent rechercher un compromis mais la seule solution correcte consisterait à rembourser la taxe. Le ministre doit prendre les mesures disciplinaires nécessaires.

S'il a été effectivement constaté qu'il y a eu infraction à la circulaire et que le bourgmestre a outrepassé ses compétences, pourquoi le ministre ne reconnaît-il et ne sanctionne-t-il pas cette faute?

Quelles demandes le ministre flamand Van Grembergen a-t-il exactement formulées? Que lui a répondu le ministre? Le gouvernement flamand a-t-il entre-temps réagi à l'attitude du ministre Duquesne?

naar de essentie van het dossier zelf. Wordt er ja dan neen vastgesteld dat het hier gaat om een bevoegdheidsoverschrijding door de burgemeester inzake de inning van belastingen? Indien het zo is, dan kunt u niet anders dan erkennen dat er sprake is van een bevoegdheidsoverschrijding. Hierbij verwijs ik ook naar de woorden van de minister in het Vlaams Parlement. Het is precies om die reden dat de minister moet optreden en dat de belasting illegaal is. Het is trouwens ook na een beroep van het schepencollege vastgesteld door de bestendige deputatie.

Waarom erkent de minister zulke fout niet en waarom veroordeelt de minister het optreden van de burgemeester niet expliciet? Indien er inderdaad een bevoegdheidsoverschrijding is, dan kunt u als burgemeester niet anders oordelen. Er is zoiets als het gelijkheidsbeginsel, waardoor u evenveel minister bent van de burgemeester van Zichen-Zussen-Bolder als van Wezenbeek. Waarom treedt u niet op?

Ik zou ook letterlijk willen weten wat de vraag is van minister Van Grembergen. Hebt u ondertussen een schriftelijk antwoord gegeven? Indien ja, wat is de inhoud ervan? Hebt u weet van de reactie van de Vlaamse regering op de houding die u tot nu toe hebt aangenomen.

Ik ben het op een punt niet eens met de uiteenzetting van de heer Tant omtrent de interpretatie van het Lambermont-akkoord. Het was juist een van de nefaste elementen van het akkoord, dat de bevoegdheden inzake de burgemeesters niet werden overgedragen tot 2006, het moment waarop de rechtstreekse verkiezing zou worden gerealiseerd. Deze minister van Binnenlandse Zaken zou zodoende bevoegd blijven over de burgemeester van Wezenbeek-Oppem. Wij blijven ondertussen zitten met twee petjes voor eenzelfde dossier, waardoor grote moeilijkheden in de praktijk ontstaan.

04.03 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, j'ai beaucoup d'estime pour les avocats et j'en suis un moi-même. Ce qui fait le charme de leur métier, c'est qu'ils plaident des thèses parfois divergentes, avec sérieux d'ailleurs, parce qu'il y a dans notre société énormément de matières à controverse juridique. Ils ont des clients et ils présentent des arguments qui s'appuient sur les thèses de leurs clients.

En l'espèce, je ne suis pas un avocat. Je veux faire appliquer correctement la loi, complètement, sans préjugé et en veillant, dans des questions aussi délicates et difficiles que celle-là, à contribuer par ma sérénité à quelque chose de bien utile dans notre pays, qui s'appelle la paix communautaire.

Ik ben nog geen minister voor Vlaamse Aangelegenheden, maar ik ben federaal minister van Binnenlandse Zaken en ik heb daardoor ook een bevoegdheid.

Cette compétence, le ministre de l'Intérieur l'exercera à l'égard de tous les bourgmestres jusqu'en 2006.

Het is de wet.

04.03 Minister **Antoine Duquesne**: Advocaten houden soms uiteenlopende pleidooien omdat onze samenleving wordt gekenmerkt door talrijke controverses. Het is niet mijn taak als advocaat op te treden. Ik wil de wet toepassen, zonder vooroordelen, om communautaire vrede te bereiken.

Je ne suis pas ministre des Questions flamandes mais ministre de l'Intérieur.

En tot 2006 heeft de minister van Binnenlandse Zaken deze bevoegdheid voor alle burgemeesters.

Vous pouvez avoir d'autres opinions, monsieur Bourgeois. Vous êtes avocat et vous savez donc que le droit, ce n'est pas mettre une pièce dans un ordinateur pour obtenir une réponse sur laquelle tout le monde est d'accord.

Je vous dis quelle est ma thèse et ma position.

Het is mijn bevoegdheid, mijnheer Bourgeois.

Ik heb effectief op 21 februari 2002 aan de Kamer verklaard dat, op basis van het dossier dat minister Van Grembergen mij op 5 februari heeft bezorgd, ik geen objectieve reden had om een strafprocedure te starten tegen de burgemeester van Wezembeek-Oppem, op grond van artikel 82 van de nieuwe gemeentewet. Ik blijf bij dit standpunt. Een dergelijke procedure is slechts gerechtvaardigd wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid van de burgemeester in de zin van het voormelde artikel 82.

Volgens de rechtspraak van de Raad van State heeft de grove nalatigheid die verweten kan worden aan de burgemeester betrekking op feiten die afhankelijk zijn van de uitoefening van zijn ambt. Het kennelijke wangedrag daarentegen, heeft betrekking op feiten die behoren tot de persoonlijke levenssfeer en beoogt de gedragingen die schandelijk en algemeen bekend zijn en als dusdanig kunnen terugvallen op de waardigheid van het ambt.

In dit geval gaat het echter enkel om afwijkende opvattingen tussen de burgemeester van Wezembeek en het Vlaams toezicht op betwiste juridische vragen. De eerste van deze vragen heeft betrekking op de toepassing van de gecoördineerde taalwetten die faciliteiten voorzien voor de Franstalige inwoners van de randgemeenten van Brussel; de tweede van deze vragen heeft betrekking op de interpretatie die gegeven moet worden aan artikel 136 van de nieuwe gemeentewet en aan de bepalingen van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen.

Bijgevolg kan er dus in dit geval geen enkele grove nalatigheid verweten worden aan de burgemeester van Wezembeek en deze heeft geenszins een gedrag vertoond dat beschouwd kan worden als kennelijk wangedrag in de zin die ik hier zo-even aangewezen heb.

De burgemeester van Wezembeek heeft evenmin een machtsoverschrijding begaan, zoals de heer Laeremans het heeft beweerd.

Het departement van Binnenlandse Zaken heeft nog nooit een juridische betwisting beschouwd als zijnde een grove nalatigheid die kan leiden tot een sanctie. Het is immers niet de bedoeling om recht op maat te maken.

Op de vraag die de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden exact heeft gesteld, wanneer hij mij het dossier betreffende de burgemeester van Wezembeek heeft bezorgd, kan ik het volgende antwoorden. De minister van Van Grembergen heeft mij in zijn brief van 5 februari gevraagd om een strafprocedure te starten tegen de burgemeester van Wezembeek, op grond van artikel 82 van de nieuwe gemeentewet. Volgens hem zou de betwiste belasting

J'ai déclaré le 21 février que je ne voyais pas de raison objective d'entamer une procédure disciplinaire à l'encontre du bourgmestre de Wezembeek sur la base de l'article 82 de la loi communale. Une telle procédure ne se justifie que pour cause d'inconduite notoire ou de négligence grave. Il ne s'agit en l'occurrence que de divergences d'interprétation sur un certain nombre de questions juridiques, à savoir l'application des dispositions des lois linguistiques coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative, l'article 136 de la nouvelle loi communale et les dispositions de la loi du 24 décembre 1996.

Il n'y a donc pas eu de négligence grave ni d'inconduite notoire. Il n'y a pas eu davantage d'excès de pouvoir. Une contestation juridique n'est pas considérée comme une négligence grave.

J'ai informé le ministre Van Grembergen du fait que je maintiens ma position. Le gouvernement flamand n'a pas réagi.

Un bourgmestre doit évidemment appliquer la législation mais il peut avoir sa propre interprétation. M. Tant estime que je fuis mes responsabilités et que je foule ainsi aux pieds les accords du Lambermont. Nous n'avons de toute évidence pas la même lecture de ces accords.

onregelmatig geïnd geweest zijn en zou dit de instelling van een dergelijke procedure rechtvaardigen. Bij brief van 20 februari heb ik minister Van Grembergen op de hoogte gebracht dat ik bij het standpunt blijf dat ik op 30 januari jongstleden in de Kamer heb uitgedrukt.

Aan de heer Laeremans preciseer ik sindsdien geen enkele reactie op die standpuntinname te hebben gekregen van de Vlaamse regering.

Aan de heer Tant, die mij vraagt of een burgemeester de van kracht zijnde wetgeving moet toepassen, en in het bijzonder de nieuwe gemeentewet, zal ik uiteraard een bevestigend antwoord geven. Ik meen echter te moeten verduidelijken dat het een burgemeester niet verboden is om omtrent deze wetgeving een opvatting te hebben die afwijkt van de opvatting die de toezichhoudende overheid aanneemt.

Ten slotte kan ik de heer Tant, die mij verwijt dat ik mijn verantwoordelijkheid zou ontlopen en daardoor het Lambermontakkoord, dat zopas ondertekend werd, met voeten te treden, eenvoudigweg antwoorden dat wij niet dezelfde interpretatie hebben van dit akkoord.

04.04 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de minister, eigenlijk verdient deze kwestie een grondige juridische discussie, maar binnen het tijdsbestek van een interpellatie heb ik daar natuurlijk niet de mogelijkheid toe.

U stelt de zaken al te simpel voor, wanneer u zegt dat het probleem Wezembeek-Oppeem het probleem is van een verschil in opvatting tussen gemeente en gewest. Dat klopt wel, maar met dien verstande dat het gewest in deze de voogdijbevoegdheid heeft en dus wordt geacht over een hogere beslissingsmacht te beschikken dan de gemeente, en eventueel zelfs bij machte moet zijn om beslissingen die manifest onwettig, onregelmatig of door grove nalatigheid aangetast zijn, te sanctioneren, eventueel te schorsen en te vernietigen.

Mijnheer de minister, u zegt dat u ook advocaat bent, maar dat blijkt niet uit deze benadering. U kunt toch niet beweren dat dit doodeenvoudig een meningsverschil is als een ander tussen een gemeente en een voogdijoverheid.

Mij lijkt het nochtans heel eenvoudig. Lambermont heeft de voogdijbevoegdheid getransfereerd naar de gewesten. In principe wordt de voogdijbevoegdheid dus uitgeoefend door de Vlaamse minister, maar in een overgangsregeling maakt men de federale minister bevoegd om eventueel, in het kader van de grove nalatigheid, tuchtsancties te nemen. Minister Van Grembergen heeft binnen zijn bevoegdheid geoordeeld dat er inderdaad redenen zijn om deze procedure op te starten. U kunt dus niet doen alsof uw neus bloedt, en als u dat wel doet dan herhaal ik dat u een niet onbelangrijk gedeelte van de zo geprezen Lambermont-akkoorden buiten werking stelt. De voogdijbevoegdheid is overgedragen naar de gewesten, maar sommige partijen en zeker een deel van de leden van de toenmalige Volksunie die ondertussen spiritistische neigingen vertoont, heeft daar een hoogmis van gemaakt. Men heeft het voorgesteld als een grote overwinning, terwijl men niet eens in staat is om de beslissingen die men neemt, zelf af te dwingen. Dit is uw

04.04 Paul Tant (CD&V): Il serait opportun d'ouvrir une discussion juridique approfondie à ce sujet. Il y a une différence d'interprétation entre la commune et la Région. Cependant, la Région dispose d'une compétence de tutelle et peut prendre des mesures.

Les accords du Lambermont ont transféré la compétence de tutelle aux Régions. Au cours d'une période de transition, le ministre fédéral restera toutefois compétent pour prendre des sanctions en cas d'infraction. Le ministre doit assumer ses responsabilités. Jusqu'en 2006, soit la fin de la période de transition, il a un rôle important à jouer en cette matière.

Si les membres de la majorité signent la motion pure et simple, ils sont en partie responsables du fait que la Flandre se sera laissé bernier.

verantwoordelijkheid. In de overgangperiode tot 2006 – ik kan juridisch aantonen dat dit ook in grote mate geldt voor de periode nadien – bent u er door dit dossier mede voor aansprakelijk dat een moeilijk bevochten evenwicht, dat voor ons evenwel niet volstond, op losse schroeven wordt gezet.

Ik zou aan de Nederlandstalige collega's, bij wie ik merk dat hun bezorgdheid en belangstelling voor deze problematiek bijzonder groot is, willen zeggen dat, als zij doodeenvoudig de gewone motie goedkeuren, zij mee schatplichtig zijn aan deze gang van zaken, waarbij Vlaanderen in feite bij de neus wordt genomen met betrekking tot een niet onbelangrijk deel van het Lambermont-akkoord. Dit verhaal is niet afgelopen. Het zal u blijven achtervolgen want als u in deze zaak weigert op te treden, wordt u opnieuw geconfronteerd met soortgelijke dossiers. Als u nu niet optreedt, dan ondergraaft u uw eigen geloofwaardigheid en slagkracht.

04.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, uit het antwoord van de minister is een nieuw feit aan het licht gekomen, en dat betekent al iets. Voor de eerste maal heeft hij erkend dat het probleem niet beperkt blijft tot de zogenaamde meningsverschillen inzake de bestuursstaalwetgeving, maar ook betrekking heeft op de toepassing van artikel 136 van de gemeentewet en de bepalingen van de wet van 1996 over de invordering van gemeentebelasting. Daaruit besluit ik dat de minister deze keer wel het dossier erkent en ziet dat er een bevoegdheidsoverschrijding is. Hij doet het echter af als een verschil van interpretatie tussen twee gelijken, en dat is natuurlijk totaal verkeerd.

In dit dossier zijn bovendien alle rechtsmiddelen uitgeput. De bevoegde organen hebben erover verordend. De bestendige deputatie heeft de belasting uit de gemeentebegroting gehaald. Het schepencollege is daarop bij de Raad van State in beroep gegaan en de deputatie is in het gelijk gesteld. Dit dossier is dus volledig uitgeput. Men kan niet meer over zomaar een meningsverschil of een verschil van interpretatie spreken. Men heeft dus officieel vastgesteld dat de gemeente Wezenbeek zich in de onwettigheid heeft begeven en zijn bevoegdheid heeft overschreden.

Daarna heeft de gouverneur van Vlaams-Brabant twee waarschuwingsbrieven geschreven. De burgemeester van Wezenbeek weigert echter er gevolg aan te geven. Hij weigert zijn voogdijoverheid te erkennen en weigert gevolg te geven aan de vernietiging van zijn belasting, zelfs nadat hij, na uitputting van alle middelen, in het ongelijk werd gesteld.

Mijnheer de minister, dat is wel degelijk een grote nalatigheid van uwentwege. Als men herhaaldelijk weigert in te gaan op verplichtingen die van hogerhand worden opgelegd en die volledig conform de wet zijn, kan men spreken van grove nalatigheid. Het enige middel om dan iemand tot de orde te roepen is een tuchtmaatregel. Wij stellen echter vast dat, ten eerste, de minister weigert tuchtmaatregelen te nemen, en ten tweede, zijn partij samen met twee andere partijen, de PS en de PSC, chantage pleegt. Vanuit de Brusselse cenakels komt immers het bericht dat de burgemeester zich niets moet aantrekken, want indien een bijzondere commissaris naar de gemeente wordt gestuurd, wordt de zaak onmiddellijk op de federale agenda geplaatst. Zoals vandaag wordt bevestigd, worden zij bovendien gedekt door de

04.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Le ministre reconnaît pour la première fois que les divergences d'opinion ne portent pas seulement sur l'application de la législation linguistique et la circulaire Peeters mais aussi sur l'application de l'article 136 de la loi communale et des dispositions de la loi du 24 décembre 1996.

Le ministre fait comme si ce dépassement de compétence se réduisait à une divergence d'interprétation entre deux pairs. Cela n'est évidemment pas exact.

La députation permanente a retiré du budget les recettes concernées et elle a obtenu gain de cause au Conseil d'Etat. La procédure est donc épuisée. Le gouverneur du Brabant flamand a adressé à deux reprises un courrier à ce sujet au bourgmestre de Wezembeek-Oppem mais celui-ci n'a pas daigné y donner suite. Dès lors, il y a bel et bien négligence grave de sa part. Le ministre compétent refuse de prendre des mesures et, avec le soutien du PS et du PSC, il entend porter l'affaire au niveau fédéral si un commissaire du gouvernement était dépêché sur place.

Le transfert de compétences consacré par les accords du Lambermont restera lettre morte tant que le pouvoir fédéral persistera à entraver sa mise en

minister van Binnenlandse Zaken.

oeuvre. Je dépose donc une motion de recommandation.

Mijnheer de minister, die gang van zaken bewijst dat de Vlaamse bevoegdheid inzake voogdij – die eigenlijk reeds in 1988 werd overgedragen – zowel toen als vandaag hol is, zolang België, de federale overheid, de Vlaamse bevoegdheden tegenwerkt. Voor de zoveelste keer is dat hier het geval. Om die reden hebben wij een motie ingediend. Wij vertrouwen erop dat die motie door de Vlaamse parlementsleden van de Kamer zal worden goedgekeurd.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Geert Bourgeois en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Paul Tant en Bart Laeremans
en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
beveelt de regering aan
om de gewestminister te laten weten dat hij in deze bevoegd is op grond van artikel 6, § 1, VIII, 5° van de bijzondere wet zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 13 juli 2001.
De burgemeester heeft immers de gemeentewet en de wet op de gemeentelijke comptabiliteit overtreden door een gemeentelijke belasting niet door de ontvanger maar door een privé-bedrijf te laten innen.”

Une première motion de recommandation a été déposée par M. Geert Bourgeois et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Paul Tant et Bart Laeremans
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande au gouvernement
d'informer le ministre régional de sa compétence en la matière en vertu de l'article 6, § 1, VIII, 5° de la loi spéciale telle qu'elle a été modifiée par la loi spéciale du 13 juillet 2001.
Le bourgmestre a, en effet, enfreint la loi communale et la loi régionale sur la comptabilité communale en faisant percevoir un impôt communal non par le receveur mais par une entreprise privée.”

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Pieter De Crem, Marcel Hendrickx, Yves Leterme en Paul Tant en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Paul Tant en Bart Laeremans
en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
vraagt de minister van Binnenlandse Zaken
- een tuchtmaatregel te nemen tegen de burgemeester van Wezembeek-Oppem;
- door middel van een omzendbrief artikel 82 van de nieuwe gemeentewet te verduidelijken, inzonderheid de begrippen "kennelijk wangedrag" en "grove nalatigheid", aangezien de gewesten sedert 1 januari 2002 bevoegd zijn geworden voor het tuchtstelsel van de burgemeester maar de federale minister van Binnenlandse Zaken bevoegd blijft tot 31 december 2006 voor het nemen van tuchtmaatregelen tegen burgemeesters.”

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par MM. Pieter De Crem, Marcel Hendrickx, Yves Leterme et Paul Tant et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Paul Tant et Bart Laeremans
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande au ministre de l'Intérieur
- de prendre une mesure disciplinaire à l'encontre du bourgmestre de Wezembeek-Oppem;
- de prendre une circulaire pour clarifier la teneur de l'article 82 de la nouvelle loi communale et notamment les notions de "inconduite notoire" et de "négligence grave" étant donné que si, depuis le 1er janvier 2002,

les régions sont compétentes pour le régime disciplinaire applicable aux bourgmestres, le ministre fédéral de l'Intérieur reste compétent pour prendre des mesures disciplinaires contre les bourgmestres jusqu'au 31 décembre 2006."

Een derde motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Bart Laeremans en Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Paul Tant en Bart Laeremans
en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,

vraagt aan de regering en meer bepaald de minister van Binnenlandse Zaken, om tuchtmaatregelen te treffen tegen de burgemeester van Wezembeek-Oppem wegens grove nalatigheid door aan bevoegdheidsoverschrijding te doen inzake de inning van de milieubelasting."

Une troisième motion de recommandation a été déposée par MM. Bart Laeremans et Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Paul Tant et Bart Laeremans

et la réponse du ministre de l'Intérieur,

demande au gouvernement et plus particulièrement au ministre de l'Intérieur de prendre des mesures disciplinaires pour négligence grave à l'encontre du bourgmestre de Wezembeek-Oppem qui a outrepassé ses compétences en ce qui concerne la perception de taxes en matière d'environnement."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt, André Frédéric en Charles Janssens en mevrouw Kristien Grauwels.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Denis D'hondt, André Frédéric et Charles Janssens et Mme Kristien Grauwels.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

05 Vraag van de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het gewelddadig optreden van bepaalde politiediensten naar aanleiding van de uitreiking van een eredoctoraat aan Prins Filip" (nr. 6604)

05 Question de M. Francis Van den Eynde au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention brutale de certains services de police lors de la remise d'un doctorat honoris causa au Prince Philippe" (n° 6604)

05.01 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de landen uit Noordwest-Europa zijn meestal gezegend – een woord dat hier niet overdreven is – met een eeuwenoude oude democratische traditie. Zij zorgen ervoor dat deze democratie steeds en overall overeind blijft. Ik geef een voorbeeld. Toen de kroonprins van Nederland onlangs in het huwelijk trad met die jonge Argentijnse dame die zo mooi Nederlands spreekt – wat terloops gezegd opmerkelijk is – werd er links en rechts wel geprotesteerd, zoals dat in Nederland altijd kan, door mensen die republikein zijn, iets tegen Argentijnse vrouwen hebben of weet ik wat. Dat kan en er gebeurde niets. Men heeft in Nederland die Noordwest-Europese traditie van democratische verdraagzaamheid steeds in eer gehouden.

In België, waarschijnlijk onder de invloed van de meer zuiderse cultuur waar men Louis XIV, Napoleon en Robespierre heeft gekend en zelfs Mitterrand die ook royale allures had, is dat minder het geval. Zo herinner ik mij dat, toen prins Filip – die van ons zou zijn – met zijn echtgenote Gent kwam bezoeken, mijn goede collega en vriend Guido Tastenhoye op het ogenblik dat hij nog maar in de stad binnenstapte al brutaal werd opgepakt. Men veronderstelde dat hij

05.01 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Le 4 février, la remise d'un doctorat honoris causa au Prince Philippe a suscité de nombreuses protestations à Louvain. Trois protestataires qui avaient été appréhendés avec brutalité par les services de police ont ultérieurement encore fait l'objet d'un traitement radical. Contraint de s'agenouiller, un jeune homme a été violemment frappé à l'occiput cependant qu'on lui disait «ici, il n'y a pas de caméras». Par la suite, un médecin a constaté la présence d'un hématome et une commotion cérébrale. Lorsqu'il fut emmené menottes aux poings, on lui a violemment tiré les bras vers le haut. Un policier surnommé le

eventueel, mogelijkerwijze zou contesteren. Mijnheer de minister, men kon op de televisie goed zien dat er niets gebeurd was. Tot daar, dat is het verleden.

Op 4 februari vond men het merkwaardig genoeg in de Katholieke Universiteit van Leuven nodig om een eredoctoraat uit te reiken aan prins Filip, u weet wel, wegens de diensten die hij gepresteerd heeft voor de wereldvrede, toch wel een heel nobele zaak. Sommige mensen, waaronder zoals ik deemoedig moet bekennen ook uw dienaar, vonden dat echter een klein beetje overdreven en wilden dus gebruik maken van die oude democratische traditie om op straat op te komen voor hun eigen mening. Dat is allemaal nogal vlot verlopen, uitgezonderd voor drie mensen, namelijk een studente, een leraar en een sinoloog, een specialist in Oosterse talen, die erin geslaagd waren met een echte officiële uitnodiging binnen te raken in de aula maxima van de universiteit van Leuven. Ik weet niet of er iets mee bedoeld werd dat men prins Filip ging eren in de aula maxima. Op zeker ogenblik vonden deze drie mensen het nodig ruchtbaarheid te geven aan hun protest. Zij zijn vanzelfsprekend de zaal uitgezet. Ik kan dat billijken, men kan zich moeilijk inbeelden dat men omwille van om het even welke democratie mensen kabaal zou laten maken in een zaak waar een plechtigheid plaatsvindt. Ik kan daar dus inkomen. Wat daarna is gebeurd, is echter wat van het goede te veel. De jonge sinoloog werd verplicht op de grond te knielen en werd door iemand die eerst zei: "Hier zijn geen camera's!" zwaar op het achterhoofd geslagen. Later stelde een arts bij hem een bloeduitstorting en een hersenschudding vast. De man werd met de handen op de rug geboeid en bijzonder pijnlijk behandeld.

De jongedame die opgepakt werd, werd al even hard aangepakt. Zij kreeg een zogenaamde stille op de rug die haar behoorlijk behandelde met kniestoten en haar daarna strak heeft vastgebonden, wat haar nogal wat schaafwonden aan de polsen heeft opgeleverd. De dame werd geschopt. Bij een medisch onderzoek bleek achteraf dat zij verschillende gekneusde wervels en een bloeduitstorting op haar dij had opgelopen.

En merkwaardig genoeg, mijnheer de minister, hebben die specialisten van de harde aanpak, die men alleen nog zou verwachten in een film, zoals die over de Griekse dictatuur, met name de film "Z" waarin men de derde dader laat vluchten. Ze waren te hard bezig met het aftuigen van de eerste twee. De derde is doodgewoon kunnen weggaan.

Ik heb een aantal vragen. Eerst en vooral hebben die mensen die op die manier hebben opgetreden, zich nooit gelegitimeerd. Ze hebben nooit gezegd wie ze waren. Het kan allemaal dat het leden waren van een of andere geheime politie, een soort KGB, GPO of weet ik veel, maar ze hebben zich nooit gelegitimeerd. Men kan dus niet zeggen wie het gedaan heeft.

Ten tweede, er is op dat vlak een constante rechtspraak. Ik kan best begrijpen dat de politie brutaal optreedt, wanneer men te maken heeft met brutale mensen. Wanneer men drie mensen, onder wie twee meisjes, uit een zaal verwijdt, kunt u mij toch moeilijk overtuigen dat het staatsgevaarlijke individuen zijn die in staat zijn een heel regiment gespecialiseerde politie in elkaar te slaan.

"taciturne" a porté un coup de genou dans le dos d'une jeune fille qui était déjà à terre. Des menottes très serrées lui ont infligé des écorchures et elle a été frappée à coups de pied. Un troisième étudiant a réussi à s'éclipser discrètement et à échapper à ces comportements violents.

Les policiers n'ont jamais décliné leur identité. De quel service s'agissait-il? Ses membres sont-ils habilités à procéder à des arrestations?

Comment le ministre compte-t-il éviter de tels excès à l'avenir? Une enquête a-t-elle été ouverte? Pour conclure, je vous informe qu'une plainte avec constitution de partie civile a été déposée. Les constatations médicales ont évidemment été jointes au dossier.

Ik vraag u dan ook wie dien mensen zijn. Ik bedoel niet hun persoonlijke identiteit. Welke politiedienst, welke erewacht van Zijne Koninklijke Hoogheid, zorgde voor dit zeer repressief optreden? Welke maatregelen werden getroffen om te vermijden dat er in de toekomst nog zoiets gebeurt en om de verantwoordelijkheden vast te leggen? Want ook dat is nodig.

Ten slotte, er is een klacht ingediend met burgerlijke partijstelling en men heeft dus ook gezorgd voor de nodige medische attesten om duidelijk te maken dat we hier niet te maken hebben met fantasie, met overdreven verhalen, maar met de trieste werkelijkheid in de zogenaamde democratie die wij hier kennen.

05.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, M. Van den Eynde me fait part de brutalités qui auraient été exercées par les policiers dans le cadre de l'exécution de trois arrestations administratives. Interrogée par moi, la police fédérale m'informe que les faits dénoncés n'ont pas été commis par ces policiers, le service d'ordre étant assuré par la police locale de Leuven.

Mes services ont demandé des éclaircissements au commissaire divisionnaire, M. Michiels, chef de la zone de police. Je n'ai pas encore reçu ses éléments de réponse mais je ne manquerai pas de vous informer de ce qu'il me fera savoir.

Il va de soi qu'en tout état de cause, une arrestation administrative ne peut jamais être accompagnée de faits gratuits visant à placer la personne arrêtée dans un contexte dégradant. S'ils étaient prouvés, les faits répréhensibles devraient faire l'objet d'une sanction disciplinaire à infliger par l'autorité compétente. Dès que j'aurai obtenu des éclaircissements, je vous en ferai part.

05.03 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik hou mij ter beschikking voor bijkomende informatie. Indien het nodig zou zijn, zal ik op deze zaak terugkomen. Ik kan er enkel aan toevoegen dat u het verhaal, dat ik u nu heb verteld, vorige week kon lezen in het nieuwe Vlaamse magazine Punt.

Mijnheer de minister, ik wacht af samen met u.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Le **président**: Les questions n°s 6578 et 6636 de Mme Simonne Creyf et de M. Pieter De Crem sont retirées.

06 Question de M. Yvan Mayeur au ministre de l'Intérieur sur "la mention 'nationalité indéterminée' indiquée au registre des étrangers" (n° 6610)

06 Vraag van de heer Yvan Mayeur aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de vermelding 'onbepaalde nationaliteit' in het vreemdelingenregister" (nr. 6610)

06.01 Yvan Mayeur (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, les personnes régularisées sur base de la loi du 22 décembre 1999 sont inscrites au registre des étrangers. La mention

05.02 Minister Antoine Duquesne: Niet de federale, maar de lokale politie heeft de orde gehandhaafd. Ik heb opheldering gevraagd aan de afdelingscommissaris die aan het hoofd staat van die politiezone.

Een administratieve aanhouding mag niet gepaard gaan met ongegronde handelingen om de aangehouden persoon te vernederen. Als ze worden bewezen, moeten die laakbare feiten tuchtrechtelijk worden bestraft door de bevoegde autoriteit.

Zodra ik meer informatie heb, zal ik ze u meedelen.

05.03 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): J'attends d'être en possession des informations complémentaires et je reviendrai sur cette question le cas échéant. Ce fait a également été rapporté dans l'édition de la semaine dernière du nouveau magazine flamand "Punt".

06.01 Yvan Mayeur (PS): De personen die op grond van de wet van 22 december 1999 worden

"nationalité indéterminée" était indiquée par les services communaux, sur instruction de l'Office des étrangers, au registre des étrangers pour des personnes ayant reçu une décision positive de votre part, mais qui n'étaient pas en possession d'un document d'identité valable en Belgique au moment de leur inscription audit registre.

Les instructions de M. le ministre aux services communaux et reprises dans votre circulaire du 11 juin 2001 ont modifié la mention "nationalité indéterminée" en "nationalité pas encore définitivement établie", en ce qui concerne donc les personnes à inscrire dans ce registre suite à leur régularisation.

Les inscriptions dans le registre effectuées avant les instructions contenues dans votre circulaire reprennent toujours malheureusement la mention "nationalité indéterminée" pour ces personnes n'apportant pas de passeport valable émanant de leur pays d'origine. Vos instructions du 11 juin 2001 n'ont donc pas connu d'effet rétroactif à ce sujet.

Je voudrais attirer votre attention sur le fait que le droit au minimex a été étendu aux personnes en situation d'apatride, en vertu de l'arrêté royal du 27 mars 1987. Une personne de nationalité indéterminée est assimilée à l'apatride, en vertu de la loi d'août 1974 et a droit au minimex au lieu de l'aide sociale.

La personne bénéficiant d'un minimex et la personne bénéficiant d'une aide sociale reçoivent la même somme d'argent, mais le problème, c'est que le CPAS qui octroie le minimex ou une aide sociale se voit dans un cas remboursé à 50%, dans l'autre cas remboursé à 100% dans le cadre de la régularisation. Or, l'Etat fédéral et le parlement s'étaient engagés au moment du vote de la loi, à rembourser les CPAS à 100% pour toutes les personnes qui étaient régularisées et inscrites ainsi au registre des étrangers.

Actuellement, étant donné que ces personnes sont assimilées à des apatrides, nous nous trouvons dans la situation du minimex et donc de personnes pour lesquelles nous n'avons plus qu'un remboursement de l'ordre de 50%, contrairement à l'engagement pris par le gouvernement et par le parlement.

Une petite correction administrative est donc indispensable: il faut tenir compte de la rétroactivité, c'est-à-dire du début de l'inscription de ces personnes. Cela permettrait de rétablir la volonté du législateur et surtout de rétablir les CPAS dans leurs deniers, ce qui n'est pas négligeable pour les CPAS, pour les communes et pour les contribuables locaux.

06.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, l'article 4 de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers résidant sur le territoire du Royaume énonce que, si la demande de régularisation est acceptée, le ministre délivre une autorisation de séjour, en application de l'article 13 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

geregulariseerd, worden in het vreemdelingenregister ingeschreven. Voor de personen over wie de minister van Binnenlandse Zaken een gunstige beslissing heeft genomen maar die niet in het bezit waren van een identiteitsbewijs dat in ons land geldig was op het ogenblik van de inschrijving in voornoemd register, werd de vermelding "onbepaalde nationaliteit" genoteerd.

In zijn circulaire van 11 juni 2001 vraagt de minister dat de gemeentediensten de vermelding "onbepaalde nationaliteit" zouden wijzigen in "nationaliteit nog niet definitief vastgesteld". De inschrijvingen in het register die dateren van vóór de instructies van de minister bevatten altijd de vermelding "onbepaalde nationaliteit" voor de personen die niet in het bezit waren van een geldig paspoort uitgereikt door hun land van oorsprong. De instructies van de minister hadden dus geen terugwerkende kracht.

Krachtens de wet van 7 augustus 1974 wordt een persoon van "onbepaalde nationaliteit" echter gelijkgesteld met een staatloze en overeenkomstig het koninklijk besluit van 27 maart 1987 heeft hij recht op het bestaansminimum in plaats van sociale bijstand.

Als OCMW-voorzitter maak ik mij zorgen over de budgettaire weerslag van die situatie. De federale overheid betaalt immers de sociale bijstand integraal terug tot op het ogenblik van de inschrijving van de betrokkene in het bevolkingsregister, terwijl het bestaansminimum maar ten bedrage van 50 à 65% wordt terugbetaald.

06.02 Minister Antoine Duquesne: De circulaire van 11 juni 2001 bevat instructies aan de gemeenten die gelden voor alle categorieën van personen die zich in dezelfde situatie bevinden. Men moet die circulaire dus niet

L'article 12 de cette dernière loi dispose que l'étranger admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume est inscrit au registre des étrangers par l'administration communale du lieu de sa résidence.

L'interprétation de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les commissions d'assistance publique et de la loi du 7 août 1994 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, relève de la compétence du ministre de l'Intégration sociale. J'attire toutefois votre attention sur le fait que la circulaire du 11 juin 2001 donne des instructions aux communes à l'égard de toutes les catégories de personnes qui se trouvent dans la même situation. Il n'y a dès lors pas lieu d'interpréter cette circulaire comme entraînant un traitement différent en fonction de la date à laquelle l'inscription est effectuée dans les registres de la commune.

La difficulté naît précisément de ce que, à tort, certaines communes ont interprété cette circulaire comme créant pareille distinction.

Dès lors que le traitement différencié procède d'une application inexacte de la circulaire du 11 juin 2001, j'attirerai l'attention des autorités communales sur sa portée véritable. Et je crois qu'ainsi, la difficulté que vous signalez pourra être levée.

interpreteren als zou zij een verschillende behandeling naargelang van de datum van inschrijving in de gemeenteregisters inhouden. Sommige gemeenten hebben ten onrechte geoordeeld dat de circulaire een dergelijk onderscheid maakt. Ik zal dus de aandacht van de gemeentelijke overheden op de echte draagwijdte van de circulaire vestigen.

06.03 Yvan Mayeur (PS): Monsieur le président, je remercie M. le ministre. Je comprends de sa réponse qu'il ne s'agit donc pas de faire rétroagir sa circulaire du 11 juin 2001, mais en fait de l'appliquer à l'ensemble des personnes qui, depuis le début du processus, ont obtenu la régularisation sur la base de la loi de 1999. Dans les faits, cela revient au même: on applique la même règle pour tout le monde, et ce depuis le début. Cela répond tout à fait à mon attente, ce dont je vous remercie.

06.03 Yvan Mayeur (PS): Er is dus geen sprake van terugwerkende kracht, maar van de toepassing van dezelfde regel op alle personen die op grond van de wet van 1999 werden geregulariseerd. In de feiten komt dat op hetzelfde neer. Ik ben tevreden met uw antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 Samengevoegde vragen en interpellatie van

- de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de houding van de regering ten aanzien van de Raad van State" (nr. 6643)
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de bevoegdheid van de afdeling wetgeving van de Raad van State" (nr. 6650)
- de heer Jean-Jacques Viseur tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de plannen van de regering om de bevoegdheden van de afdeling wetgeving van de Raad van State in te perken" (nr. 1166)

07 Questions et interpellation jointes de

- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "l'attitude du gouvernement à l'égard du Conseil d'Etat" (n° 6643)
- M. Geert Bourgeois au ministre de l'Intérieur sur "les compétences de la section législation du Conseil d'Etat" (n° 6650)
- M. Jean-Jacques Viseur au ministre de l'Intérieur sur "le projet du gouvernement visant à réduire les compétences de la section de législation du Conseil d'Etat" (n° 1166)

07.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de problemen bij de Raad van State slepen al geruime tijd aan. Niemand kan echter ontkennen dat deze instelling een bijzonder belangrijke taak heeft in het goed functioneren van de overheid. Ik stel

07.01 Pieter De Crem (CD&V): Le Conseil d'Etat joue un rôle important dans le bon fonctionnement de notre appareil

evenwel samen met andere collega's vast dat de Raad van State verdrinkt in het vele werk en daar zijn een aantal objectieve redenen voor.

Zo hebben de opeenvolgende staatsvormingen een verhoging van het aantal beleidsniveaus en instellingen in ons land veroorzaakt. De taken van de Raad van State zijn daardoor uitgebreid.

Verder heeft deze regering er een spelletje van gemaakt om om de haverklap de urgentie van ingediende ontwerpen aan te vragen. Dat bemoeilijkt de controle door de Raad van State ten zeerste. Het is eigenlijk zeer gevaarlijk omdat er geweld of ongewild – dat laat ik in het midden – fouten en foutjes in de wet kunnen sluipen. Feit is dat door deze procedure erg vaak slecht legistiek werk wordt geleverd.

Het is duidelijk dat wij deze situatie moeten aanpakken. Dat kan slechts op twee manieren. Ten eerste moet men de toestroom van dossiers verminderen en tweede moet men de beschikbare middelen verhogen.

De regering zou hierover een principeakkoord hebben uitgewerkt, maar die regeling is niet onomstreden. De paarsgroene coalitie wil eigenlijk zo snel mogelijk komaf maken met de lastige pottenkijkers van de Raad van State. Niet alleen de Raad van State wordt trouwens belaagd, ook het Rekenhof ligt onder vuur. De leden van de oppositie van dit land moeten bij de pinken zijn, zoniet verdwijnt naast de controle op de financiën ook de controle op het wetgevende werk. Het werd reeds gezegd dat zo'n situatie ertoe zou kunnen leiden dat een gemeenteraadslid meer controle kan uitoefenen dan een parlamentslid. De verhoudingen zouden dan toch wel op hun kop staan.

Het is toch evident dat deze instellingen er precies zijn om de zo belangrijke checks en balances van ons democratisch systeem te vrijwaren. Dat gooit men plots zomaar overboord. Terwijl men dan toch aan het hervormen is, kan men eventueel ook het Parlement afschaffen. Er is het voorstel om de Senaat af te schaffen. Men kan dan in één beweging de uitvoerende macht tot enige macht in dit land verheffen.

De oplossingen voor de problemen bij de Raad van State liggen nochtans voor de hand. De toestroom van dossiers kan worden beperkt als men het aantal asioldossiers, die de Raad moet verwerken, vermindert. Nu al is 85 procent van de werklast bij de Raad van State te wijten aan asioldossiers. De minister heeft voor bijkomend personeel gezorgd. Er kwamen 6 personeelsleden bij. Op die manier wil het ministerie van Binnenlandse Zaken de werklast, die voortkomt uit ongeveer 20.000 asioldossiers, verminderen. Dat is natuurlijk dweilen met de kraan open.

De minister zou ook de kaders kunnen invullen. Totnogtoe is dat nog niet gebeurd omdat de paars-groene regering binnen de Staatsraad hopeloos in de knoop ligt over de politieke benoemingen. Neen, de regering en u als minister kiezen er liever voor om de bevoegdheden van de Raad van State te beperken.

Er is ook nog de afdeling Administratie van de Raad van State. De beperking van de bevoegdheden van die afdeling wekt natuurlijk geen

public. Actuellement, le Conseil est submergé par le travail, en raison de la prolifération des institutions publiques et du recours abusif à la procédure d'urgence, ce qui risque d'entraîner des erreurs dans la législation. Le problème ne pourra être résolu que par une réduction du flux de dossiers et l'octroi de moyens supplémentaires. Limitons par exemple le nombre de dossiers d'asile, puisque ceux-ci représentent environ 85 pour cent du travail du Conseil.

Le gouvernement opte pourtant pour une autre voie. Il préfère se livrer à un travail de sape de l'autorité et des compétences du Conseil. Il faut savoir que le Conseil d'Etat est une vraie épine dans le pied de cette coalition arc-en-ciel. Il suffit de penser aux arrêts Jadot, au statut de la police et à la procédure de régularisation. Les projets du gouvernement s'apparentent plutôt à un règlement de compte. En s'attaquant également à la Cour des comptes, le gouvernement met en péril des équilibres délicats.

Le ministre confirme-t-il les articles de presse révélant qu'un accord de principe visant à limiter la compétence d'avis du Conseil d'Etat aurait déjà été conclu au sein du gouvernement? Pourquoi le gouvernement a-t-il passé cet accord? Envisage-t-il également de brider la compétence de la section d'administration si celle-ci réduisait à néant un trop grand nombre d'arrêtés royaux? Que compte faire le ministre pour remédier au problème posé par la surcharge de travail à laquelle est confronté le Conseil d'Etat en raison de la multiplication des dossiers d'asile?

verwondering. De adviezen van de afdeling Administratie zitten de regering zo mogelijk nog hoger. Er is het arrest-Jadot. Er zijn de adviezen over het politiestatuut. Er is het arrest inzake het afhandelen van de regularistiecampaagne via koninklijk besluit. Er is de nieuwe asielprocedure. De afdeling Administratie had telkens fundamentele bezwaren bij de plannen van de regering. Op deze manier rekent de regering af met tegenspraak. De Raad van State wordt door de paars-groene regering tot een vredegerecht gedegradeerd.

Ik heb een aantal concrete vragen.

Ten eerste, bevestigt u de tegenstrijdige informatie dat de regering intern een principeakkoord heeft bereikt om de adviesbevoegdheid van de afdeling Wetgeving van de Raad van State te beperken? Wat is de ratio van deze intentie?

Ten tweede, denkt de regering eraan om ook de bevoegdheden van de afdeling Administratie in te perken als de Raad van State te veel koninklijke besluiten buiten werking zou stellen na klachten van benadeelden omdat de regering aan machtsoverschrijding zou hebben gedaan?

Ten derde, hebt u plannen om een oplossing te geven aan het probleem van de overrompeling van de Raad van State met procedures inzake de asielwetgeving of is dit geen prioriteit voor de regering?

07.02 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega De Crem heeft al een inleiding gegeven, maar niettemin wil ik ook een kleine voorbeschuiving geven.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u het met mij eens bent dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State in de loop der jaren een gezagspositie heeft verworven. Er is af en toe wat kritiek omdat de Raad van State uitzonderlijk weleens een opportuiniteitsadvies zou geven. U herinnert zich de commotie over een aantal dossiers. Er is ook een fundamentele opmerking vanwege de Nederlandstaligen. U weet dat in kwesties van Binnenlandse Zaken en Justitie – de gezagsdepartementen – sinds jaar en dag de Franstalige kamer advies verleent. Over het algemeen – ook als men er de literatuur op naslaat – wordt de Raad van State door iedereen als een zeer kwalitatieve instelling beschouwd, die bijdraagt tot de kwaliteit van de wetgeving.

Collega De Crem heeft de klemtoon gelegd op de afdeling Administratie van de Raad van State als ultieme toeverlaat voor de rechtsonderhorige en ik voeg eraan toe ook weleens voor een parlamentslid, als hij kan aantonen dat zijn rechten als parlamentslid zijn geschonden.

Nu spreken wij over de afdeling Wetgeving en de jurisprudentie, die van hoge kwaliteit is. Het is interessant om te zien hoe de Raad van State soms een beetje buiten de wetgever om zijn positie heeft verworven. In 1946, toen de Raad van State werd opgericht, was de wetgever het erover eens dat de Raad van State nooit of te nimmer een advies over de grondwettigheid mocht geven. De toetsing aan de Grondwet was de taak van de wetgever. De Raad van State moest daarvan afblijven. Men wou dit niet aan een advies van de Raad van

07.02 Geert Bourgeois (VU&ID): La section de législation du Conseil d'Etat a acquis au fil du temps une excellente réputation. Le Conseil d'Etat contribue à la qualité de notre législation. Il a quelquefois conquis ses prérogatives sans l'aval du législateur. Par exemple, à l'origine, il ne pouvait se prononcer sur la constitutionnalité des projets de loi. Aujourd'hui, même en cas d'urgence, il rend des avis pensés et force l'admiration.

Le gouvernement veut limiter la compétence du Conseil d'Etat. Il fait déposer des projets de loi sous la forme de propositions de loi pour échapper à l'avis du Conseil. Mais à présent, il voudrait encore aller plus loin en réduisant le rayon d'action du Conseil.

Est-il exact que le Conseil d'Etat ne pourra désormais plus rendre d'avis que sur les projets de loi, les décrets et les ordonnances? Une exception serait-elle néanmoins prévue pour les arrêtés royaux délibérés en conseil des

State overlaten. De Raad van State heeft op eigen kracht, gaandeweg, die positie ingenomen. Zij heeft zelf beslist ook advies te geven over de grondwettigheid en vandaag wordt dit niet meer betwist.

Er was toen nog wel een probleem als de regering de urgentie inriep, want dan moest er geen advies worden verleend. Ook dit is sinds 1980 veranderd. Bij urgentie – die de regering moet motiveren – moet de Raad van State ook advies geven. Natuurlijk zal dat advies beperkter zijn, want het moet binnen drie dagen worden verleend. Het blijft niettemin telkens een prestatie. Ik kijk soms met heel veel respect en bewondering naar de adviezen die op drie dagen worden verleend. De Raad van State beschikt over een enorm arsenaal aan bronnen en slaagt er in om meestal zeer adequaat – zelfs als het, wegens de urgentie, over beperkte punten gaat – een correct advies te verlenen.

Hetgeen wij nu lezen ligt in de lijn van de praktijk van deze regering, die de Raad van State omzeilt. De Vlaamse regering heeft zich daaraan bezondigd met het Doel-decreet, maar de federale regering bewandelt hetzelfde pad. Af en toe worden wetsontwerpen in de Ministerraad goedgekeurd om ze vervolgens als wetsvoorstel in te dienen, met geen ander doel dan de Raad van State te omzeilen. Blijkbaar werkt de Raad van State, net zoals het Rekenhof – zoals collega De Crem beklemtoonde – een beetje op de zenuwen van de regering. In de krant lezen we dat de regering de bedoeling zou hebben om de macht van de Raad van State te beperken. Zij zou voortaan alleen nog advies mogen verlenen over ontwerpen van wetten, decreten en ordonnanties, maar niet meer over besluiten, tenzij in uitzonderlijke omstandigheden, onder andere de koninklijke besluiten die in de Ministerraad moeten worden overlegd.

Ik las dat de regering zich midden januari 2002 over die aangelegenheid gebogen zou hebben en dat spoor ingeslagen zou zijn.

Mijnheer de minister, daarover heb ik de volgende vier vragen.

Ten eerste, klopt het dat de afdeling wetgeving van de Raad van State volgens de regering alleen nog maar advies zou mogen geven over ontwerpen van wetten, decreten en ordonnanties en dus niet meer over besluiten, tenzij voor in de Ministerraad te overleggen koninklijke besluiten?

Ten tweede, klopt het dat het officieel de bedoeling is om de werklust van de Raad van State te beperken? Welk gevolg denkt u met die maatregel te bereiken? Waarom wordt afgestapt van het aanvankelijk bij de regering bestaande voornemen om de Raad van State evenals de kaders te versterken, zodat de Raad van State zijn taken naar behoren kan vervullen?

Ten derde, zal die beslissing niet tot meer procedures leiden? Als het advies van de Raad van State wordt uitgeschakeld, riskeren wij de totstandkoming van meer ongrondwettige besluiten met meer beroepen. Wat u met de ene hand neemt, wordt met de andere hand teruggegeven. De afdeling wetgeving zou minder werk krijgen, maar daardoor zou de afdeling administratie overspoeld kunnen worden door klachten en procedures.

ministres?

Tout cela a-t-il pour but de réduire le volume de travail du Conseil? Quelle incidence cette mesure aura-t-elle à cet égard? Pourquoi le gouvernement renonce-t-il à son projet de recruter du personnel supplémentaire?

Tout ceci ne va-t-il pas entraîner une détérioration de la qualité des textes et multiplier encore davantage les procédures? Qui sera le gardien de la qualité légistique et de la légalité?

Ten vierde, als dat plan doorgaat, hoe zal de regering dan waken over de wetgevingstechnische kwaliteit en de wettelijkheid? Volgens mij is die taak bijzonder belangrijk. De Raad van State is een extern, niet aan de regering onderworpen orgaan, dat hoogstaand werk aflevert. Zonder de Raad van State komen we volgens mij in een vacuüm terecht dat gevaarlijk is voor de kwaliteit van de wetgeving en de rechtszekerheid.

07.03 Jean-Jacques Viseur (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, nous sommes tous les enfants de Montesquieu, si je puis dire, puisque tout notre système constitutionnel repose sur un équilibre des pouvoirs.

Le mérite de notre démocratie réside dans le fait que, depuis Montesquieu, nous avons largement progressé dans cette logique d'équilibre comme fondement de ce que nous appelons l'Etat de droit.

Je n'énoncerai pas ici tous les progrès qui ont marqué l'histoire de la Belgique en la matière. J'invoquerai simplement le fait que, dès le départ, l'instauration de la Cour des comptes devait constituer un des éléments essentiels de contrôle. Le célèbre arrêt "La Flandria" et donc la découverte de la responsabilité civile de l'Etat pour les actes qu'il commettait ont marqué une étape importante dans ce processus. A la fin de la guerre, la constitution du Conseil d'Etat et ensuite le renforcement du rôle de ce dernier dans ses sections "législation" et "administration" sont autant de progrès en ce qui concerne le fondement même d'un Etat moderne et démocratique, à savoir l'existence de contrepoids à la volonté du gouvernement.

C'est donc avec inquiétude que j'ai pris connaissance de l'intention du gouvernement, mais aussi des déclarations qui accompagnaient cette intention. Selon moi, nous devons nous interroger sur la raison d'une démarche qui semble à ce point s'éloigner du consensus démocratique dans lequel nous nous inscrivons.

Ma réflexion m'a conduit à formuler trois hypothèses. Cependant, je tiens à dire d'emblée que les deux premières ne me paraissent pas très crédibles.

Selon ma première hypothèse, il s'agirait d'une réaction à l'égard de l'indépendance manifestée par le Conseil d'Etat. Il est vrai - mais cela fait partie de l'histoire du Conseil d'Etat depuis 1945 - que certaines décisions prises par la section "administration" peuvent faire mal. On peut citer, parmi les affaires qui ont évidemment dû faire mal au ministre concerné, l'arrêt relatif à la nomination de la présidente de première instance de Liège, l'affaire Debrulle qui marquait bien la jurisprudence du Conseil d'Etat quant à l'indépendance de l'administration par rapport au ministre, l'affaire Jadot et la décision annulant une partie de la réforme Copernic qui marquaient aussi la place exacte de l'administration dans l'Etat.

J'en viens aux décisions ou avis donnés par la section "législation" qui ne sont pas non plus toujours agréables. Je pense notamment à l'avis qualifié "d'assassin" concernant le *snelrecht*. La réforme de la SNCB, envisagée par Mme Durant, a été mise en péril par l'avis du Conseil d'Etat. C'est encore ce dernier qui, par son avis, a fait vaciller les accords du Lambermont dont l'inconstitutionnalité était dénoncée

07.03 Jean-Jacques Viseur (PSC): Niemand van ons is de fundamente van ons democratisch bestel, de scheiding der machten en de geestelijke vaders van onze democratie vergeten.

Hoe moet men reageren op de maatregelen die de regering ten aanzien van de Raad van State zou willen nemen?

Ik wil drie hypothesen formuleren. De eerste gaat ervan uit dat het een reactie op de onafhankelijkheid van de Raad van State betreft. Deze laatste bracht onlangs diverse adviezen en arresten uit die bij de regering ongetwijfeld niet in goede aarde zijn gevallen. Bovendien dienen arresten vaak als richtsnoer voor de beslissingen van het Arbitragehof. Het advies over het wetsontwerp betreffende het huwelijk van homoseksuelen is misschien de druppel die de emmer deed overlopen. Men zou dus een 'dwarsligger' willen afschaffen.

In mijn tweede hypothese wil men de machten die een tegengewicht kunnen vormen afschaffen. De Raad van State is niet meegaand. Hij is onafhankelijk van de politieke macht en de beslissingen die hij als rechter neemt stemmen niet altijd iedereen even gelukkig. De afschaffing van de machten die een tegengewicht kunnen vormen zou een zware vergissing zijn. Hopelijk is het toeval dat terzelfder tijd het Rekenhof, het Hoog Comité van Toezicht en de Inspectie van Financiën moeilijke tijden doormaken.

sans ambages. Le fait que, par la vigueur de ses avis, le Conseil d'Etat serve souvent de poisson pilote à des arrêts de la cour d'Arbitrage peut déplaire.

D'après ce que le vice-premier ministre Michel a mis en évidence au cours de l'interview à la radio samedi dernier, le Conseil d'Etat a commis le crime suprême d'énoncer un avis juridique sur le mariage en se fondant d'abord sur le code civil et ensuite sur les diverses interprétations légalement reconnues dans nos pays occidentaux quant à la notion de mariage. Il est vrai que le Conseil d'Etat n'a pas ménagé ce gouvernement mais les précédents non plus. On ne peut que s'en réjouir.

La première hypothèse pourrait être que le Conseil d'Etat gêne et qu'on essaye donc de limiter ses pouvoirs. Je ne pense pas que ce soit exact. Je paraphraserai Marc Antoine dans "Jules César" disant que Brutus est un homme honorable et, par conséquent, Brutus ne fut pas suspecté d'avoir des intentions visant à toucher à l'Etat de droit.

La seconde hypothèse est qu'on n'agit pas par vengeance mais qu'on est gêné par l'existence de contre-pouvoirs. Et c'est vrai qu'il y a des gêneurs. La Cour des comptes est une institution extrêmement gênante. Quand je lis que le gouvernement, à l'égard de la Cour des comptes, aurait l'intention de substituer à l'avis préalable et au contrôle *a priori*, le contrôle *a posteriori*, je me dis que les gêneurs sont peut-être considérés dans une nouvelle culture politique comme des institutions dépassées, vraiment ennuyeuses et qu'il faut détourner.

Ceux qui ont déjà déposé une proposition ou un projet de loi savent que le Conseil d'Etat n'est pas complaisant, de par son rôle. Il a un double défaut. Il est un conseiller indépendant et externe au pouvoir politique et, en cela, il est gênant. Il est aussi très gênant en tant que juge car le propre du juge administratif, comme le juge appartenant à l'ordre judiciaire, est de rendre des décisions qui ne font pas toujours plaisir. Il y a d'ailleurs un fort bel adage qui dit que l'on a 24 heures pour maudire son juge. On a peut-être 24 heures pour maudire le Conseil d'Etat mais de là à vouloir le brimer ou réduire son contre-pouvoir, il y a une différence!

S'il y avait une stratégie visant à affaiblir les contre-pouvoirs, on serait face à une importante régression. Alors que tant de temps a été nécessaire pour que, à travers la Cour d'arbitrage, on se dote d'un organe qui nous juge en tant que législateurs, vouloir réduire la portée des avis du conseiller qu'est le Conseil d'Etat serait plus qu'une erreur, ce serait une faute. La réforme Copernic abuse d'un certain nombre de règles de droit et tend à affaiblir le contre-pouvoir indispensable qu'est l'administration. Il y a un certain nombre de thèses gouvernementales comme le fait de désigner comme membre des parlements nationaux des personnes qui ne sont pas membres d'un parlement. Certaines décisions, de justice y compris, de la Cour européenne des droits de l'homme sont gênantes. Certains arrêts du Conseil d'Etat sont aussi extrêmement gênants. Tout cela ne devrait pas amener à d'autres réactions que de la mauvaise humeur.

Je suppose que c'est le hasard qui fait que, dans le même temps, on veuille émasculer quelque peu la Cour des comptes, que par ailleurs on arrive à une réelle déliquescence du Comité supérieur de contrôle

Ik kan echter aan beide eerstgenoemde hypothesen geen geloof hechten. Daarom neem ik mijn toevlucht tot een derde die erin bestaat te zeggen dat de interne werking van de Raad van State het wetgevende werk vertraagt. Maakt de regering geen misbruik van de beroepen binnen de drie dagen? Zijn alle adviesaanvragen werkelijk dringend? Zijn alle aan de Raad van State overgelegde dossiers wel volledig?

Zonder de urgentieprocedure ter discussie te willen stellen of in het andere uiterste te vervallen, waardoor wij louter door rechtsgeleerden zouden worden geregeerd, moeten wij er, gewoonweg, voor zorgen dat de Raad van State zijn werk kan doen.

Hoeveel aanvragen komen er bij de Raad van State binnen en gaan er buiten? Hoeveel zijn er hangende? Laten wij bijvoorbeeld het volume van de te behandelen dossiers in de jongste tien jaar bekijken en daar de conclusies uit trekken. De heer Moureau, één van de pioniers van de Raad van State, heeft duidelijk de krijtlijnen van de rechtsstaat aangegeven.

De uitvoerende macht moet de wet naleven en beschikt daartoe over een eersterangs adviseur. Het zou zeer ongepast zijn die instantie af te schaffen.

et que l'Inspection des finances ne fonctionne plus très bien. On peut ainsi multiplier à l'envi les situations qui aboutiraient à dire que les contre-pouvoirs sont gênants et qu'il faut donc les limiter ou les supprimer.

Mais, encore une fois, nous sommes en Belgique et pas en Italie et je pense que ce ne doit pas être l'intention du gouvernement. A l'issue de ma seconde réflexion, je ne peux que répéter, comme Marc-Antoine, que Brutus est un homme honorable et qu'il est impossible de le soupçonner de chercher à affaiblir les nécessaires conseillers et juges qui entourent l'action de l'exécutif.

Je me rabats sur la troisième hypothèse qui consisterait à dire qu'il existe un problème au niveau du fonctionnement de la section "législation" du Conseil d'Etat et que celui-ci, qui avance peut-être à un pas semblable à celui qualifié jadis du pas de sénateur, retarderait trop l'entrée de notre pays dans le XXIème siècle en tardant à rendre les avis que le gouvernement est actuellement contraint de lui demander.

Cette hypothèse demande une analyse approfondie. Si M. Van den Bossche était ici, il commanderait un audit de top manager pour voir ce qui se passe. Assisterait-on à un recours immodéré des exécutifs aux demandes d'avis du Conseil d'Etat dans les 3 jours? Le Conseil d'Etat n'est-il pas amené lui-même à faire une sélection entre les avis à 3 jours, les avis à 1 mois et les autres avis? En réalité, existerait-il des négociations, très légitimes d'ailleurs, entre un gouvernement et le Conseil d'Etat, lorsqu'il lui demande des avis à 1 mois en sachant qu'il ne les recevra pas dans ce délai? Evidemment, s'il demande un avis sans délai, il ne l'obtiendra pas avant 1 an. N'y a-t-il pas là des discussions qui aboutissent à ce que, de commun accord, le gouvernement et le Conseil d'Etat concluent que lorsqu'on demande un avis dans les 3 jours, il y a les vrais 3 jours et puis il y a les 3 jours légèrement allongés? Et lorsqu'on demande un avis à un mois, il y a les vraies demandes à 1 mois et puis il y a les demandes à 1 mois plus quelques jours? On constate en tout cas un problème de gestion des entrées et des sorties qui doit trouver des solutions.

Les dossiers transmis au Conseil d'Etat sont-ils toujours complets? En effet, on peut envisager un certain retard si toutes les pièces qui doivent accompagner un dossier n'y sont pas ou si les fonctionnaires ne sont pas toujours disponibles pour défendre leurs projets. Bref, il y a peut-être un problème de retard, non pas dans le fonctionnement de la section "législation", mais un retard par rapport à des attentes.

Il est vrai aussi – tous les gouvernements ont d'ailleurs péché – qu'on discute parfois des semaines et des semaines pour arrêter un projet et puis qu'on le fait voter dans les 24 heures. Dans ce cas-là, le Conseil d'Etat est soumis à un régime particulier.

Si le seul problème est de voir une section "législation" souffrir d'un arriéré tel qu'il handicape le fonctionnement de l'Etat, je pense qu'il existe des solutions. Si on constate une nette augmentation des demandes, il faut peut-être examiner la possibilité d'augmenter les moyens du Conseil d'Etat. Il faut peut-être veiller aussi à présenter des textes mieux rédigés.

Comme je l'ai dit sous d'autres législatures, je suis partisan qu'il y ait,

à côté du Conseil d'Etat, au sein de chacun des départements, des légistes qui aident à formuler les avis correctement et conformément au droit, ce qui faciliterait grandement le travail du Conseil d'Etat. Evidemment, on ne remplace pas le Conseil d'Etat par des légistes internes de la même façon que dans une entreprise on ne remplace pas le réviseur d'entreprise qui réalise un audit externe par l'audit interne. Mais il existe des possibilités de discussion. Et comme je crois que Brutus est un homme honorable, je pense vraiment qu'il y a un élément de base à la réflexion, ce qui amène mes questions.

Peut-on vérifier le nombre de demandes qui entrent au Conseil d'Etat et le nombre de demandes qui en sortent annuellement? Peut-on faire une comparaison sur un certain nombre d'années pour voir si une brusque détérioration a eu lieu? A ce propos, il ne faut pas faire comme dans la commission Sabena, remonter à 1975 mais on peut prendre les dix dernières années. Peut-on, sur cette période, vérifier le nombre de dossiers qui n'ont pas eu de suite et en analyser les raisons? Peut-on voir si, compte tenu de la multiplication des niveaux de pouvoirs (fédéral, communautés, régions), il n'y a pas lieu d'augmenter les possibilités?

C'est dans le cadre de cette troisième hypothèse qui peut déboucher sur de vraies solutions que je dirige mon interpellation en pensant que c'est sans doute celle-là la bonne.

Vous comme moi avons été initiés au rôle du Conseil d'Etat par M. Moureaux qui était un des premiers conseillers d'Etat. L'attachement que nous avons au Conseil d'Etat tient au fait que l'Etat de droit, cela ne se discute pas. L'Etat de droit est un élément contraignant; c'est l'acceptation de ces contraintes, de choses désagréables et difficilement acceptables. En effet, par définition, un juge ne comprend pas ce que l'on plaide. Et les avocats savent que s'ils perdent un procès, c'est parce que le juge n'a rien compris! Mais ils le disent une fois et ils continuent à plaider devant le même juge.

Quand nous avons affaire à un conseiller juridique comme le Conseil d'Etat, c'est parce que nous croyons tous - sinon nous n'avons pas notre place ici - que dans un Etat démocratique ce qui est très important, c'est la règle de droit, la conformité d'un arrêté royal ou ministériel, la conformité d'un avant-projet et puis d'un projet de loi à la Constitution. C'est la base même de la démarche. A cet égard, je rappelle que, contrairement aux parlementaires - mais cela ne signifie pas qu'ils ne doivent pas respecter la Constitution - l'Exécutif prête le serment qui est de respecter la loi. Ils ont là un conseiller remarquable qui les aide à respecter la loi *ex ante* et qui, lorsqu'ils ne respectent pas la loi *ex post*, peut sanctionner ce qui ne convient pas. Modifier cette situation serait tout à fait déplorable mais je ne doute pas que ce n'est en rien votre intention.

07.04 **Antoine Duquesne**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, j'essaierai d'être bref. On peut dire beaucoup de choses en peu de mots, d'autant que j'ai eu la chance, en tant qu'étudiant, d'avoir comme professeur éminent, M. Moureaux, auquel vous avez fait référence. Il disait beaucoup de choses en peu de mots.

Monsieur Viseur, je vous confirme qu'en effet, je suis un enfant légitime de Montesquieu. Je dis "légitime" car il a largement contribué à mon éducation juridique. Devenu adulte, j'ai partagé son analyse

07.04 Minister **Antoine Duquesne**: Mijn verstandhouding met de Raad van State is zeer goed. Wij moeten de confrontatie met zijn adviezen durven aangaan en wij moeten de moed hebben om die te volgen of niet te volgen.

selon laquelle on doit se défier de tous les pouvoirs, y compris du pouvoir juridictionnel. J'ai souvent fait référence à cette analyse de Montesquieu en tant que membre de la Chambre lorsque je participais à des débats parlementaires.

Monsieur Bourgeois, qui a peur du Conseil d'Etat? Pas moi. J'entretiens de bonnes relations avec les personnes qui font partie du Conseil d'Etat et j'ai le plaisir – c'est lié à ma fonction – d'entretenir avec elles des discussions intéressantes.

07.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Ce sont vos collègues!

07.06 Antoine Duquesne, ministre: Non, ce ne sont pas des collègues. Nous avons un rôle différent mais nous avons des discussions sur le plan professionnel.

07.07 Geert Bourgeois (VU&ID): Het zijn uw collega's die schrik hebben.

07.08 Antoine Duquesne, ministre: Je ne crois pas avoir des collègues spécialement peureux. D'ailleurs, pourquoi avoir peur? Si l'on s'inspire de Montesquieu, dès lors qu'il s'agit d'un avis, il faut avoir le courage de l'affronter, de le suivre ou de ne pas le suivre. Ce qui serait aussi inquiétant à rebours, c'est une instance chargée d'un avis qui estimerait ne pas avoir le droit à l'erreur ou qui voudrait se substituer au rôle qui est le vôtre en tant que législateur ou au rôle qui est le mien en tant que membre de l'exécutif.

Cette institution émet un avis. Il n'y a donc pas de raison d'avoir peur. Certains avis sont meilleurs que d'autres; certains sont plus satisfaisants. Comme vous l'avez dit tout à l'heure, monsieur Bourgeois, ce serait trop facile si l'on pouvait déterminer avec une grande précision la frontière entre ce qui relève du droit à l'état pur et une certaine opportunité.

A l'occasion d'une question d'actualité en séance plénière, vous m'avez même parlé d'une sensibilité différente au Nord et au Sud du pays. Ceci est évident pour qui a fait le droit et n'a rien d'inquiétant. La préoccupation de l'exécutif est en tout cas d'être efficace et de pouvoir répondre rapidement à un certain nombre de problèmes qui lui sont posés. Je citerai un exemple: nous devons transposer des directives européennes qui sont souvent extrêmement techniques, qui posent peu de problèmes juridiques mais nous sommes en retard par rapport au calendrier européen parce que certains avis sont attendus depuis longtemps. C'est un constat que je fais.

Il est vrai que le 11 janvier dernier, le Conseil des ministres a marqué son accord de principe sur certaines propositions destinées à résorber le retard persistant au sein de la section de législation du Conseil d'Etat.

Je voudrais dire à M. Viseur que si le vice et la vertu sont très également partagés entre les pouvoirs, ils le sont également à titre individuel. Monsieur Viseur, dans votre propos, il y avait un petit peu des deux avec deux hypothèses que vous citez tout en disant que vous ne voulez pas y croire! C'est peut-être une manière quelque peu jésuite de dire les choses!

07.08 Antoine Duquesne, ministre: Een executieve wil altijd doeltreffend zijn. Ik stel echter vast dat de omzetting van de Europese richtlijnen vertraagd wordt omdat wij vaak te lang wachten op het advies van de Raad van State.

Op 11 januari jongstleden stemde de ministerraad principieel in met bepaalde voorstellen die ertoe strekken een paar wijzigingen aan te brengen in de werking van de Raad van State. Ik denk o.a. aan de uitbreiding van het griffiepersoneel, aan de verruiming van het auditoraat, aan een nieuwe omschrijving van de opdrachten binnen het coördinatiebureau en aan het feit dat men in twee bijkomende betrekkingen voorziet.

Wat de voorstellen in verband met de procedure betreft, overweegt men de mogelijkheid te bieden een advies binnen een termijn van één maand te vragen zonder vooraf de instemming van de ministerraad te moeten vragen.

Men denkt er ook aan de verplichting af te schaffen om de ontwerpen van reglementaire besluiten voor advies aan de Raad van State voor te leggen en men heeft voorgesteld de procedure aan te passen zodat de aanvrager -mocht hij een of andere

Les propositions ne sont pas seulement de procédure mais visent aussi à apporter plusieurs modifications structurelles tant dans le fonctionnement du Conseil d'Etat qu'au niveau du gouvernement. Je pense notamment à l'extension du personnel du greffe et à la création de deux emplois supplémentaires de conseiller d'Etat, ce qui permettrait au président et au premier président de se concentrer davantage sur leurs tâches de direction. Je pense aussi à l'élargissement de l'auditorat, à une redéfinition des tâches au sein du bureau de coordination ainsi qu'à la désignation d'un fonctionnaire spécialisé dans chaque département qui serait chargé de s'assurer de la qualité légistique des textes transmis au Conseil d'Etat pour avis.

En ce qui concerne les propositions de procédure, il est envisagé d'instaurer la possibilité de solliciter un avis dans le mois, sans devoir recueillir préalablement l'approbation du Conseil des ministres, de même qu'il faut réfléchir à la manière de calculer le délai de 3 jours ou encore les conditions dans lesquelles un avis est mis à la disposition du gouvernement. On pourrait déjà gagner beaucoup de temps en permettant de rendre un avis dans une langue, la traduction pouvant arriver plus tard.

On pourrait aussi penser à la suppression partielle de l'obligation de soumettre tous les projets d'arrêtés réglementaires à l'avis du Conseil d'Etat. La consultation de la section de législation de ce haut collège sur ces projets deviendrait facultative. En outre, il a été proposé d'adapter la procédure de façon qu'en cas de méconnaissance d'une formalité préalable, le demandeur d'avis en soit plus rapidement informé par le Conseil d'Etat afin de lui permettre d'y remédier dans un délai raisonnable.

Plus fondamentalement, il n'est nullement question de remettre en cause le rôle d'avis de la section de législation du Conseil d'Etat pour les projets de loi, de décret ou d'ordonnance, ni pour les textes modificatifs de la Constitution.

Il n'est pas davantage question de priver les ministres de la faculté de demander des avis, même quand la consultation est facultative.

Pour les textes réglementaires, on cherche en ce moment le juste équilibre au sein d'un groupe de travail auquel d'ailleurs le Conseil d'Etat est associé. Si l'on ne veut pas surcharger le Conseil d'Etat, ne vaut-il pas mieux qu'il puisse se consacrer à des questions essentielles, et non à des questions accessoires qui posent moins de problèmes juridiques?

Pour conclure, je voudrais vous dire que je suis un peu étonné de ces fuites intentionnelles. Je m'interroge sur les objectifs qu'elles poursuivent alors que le processus de réflexion n'est pas achevé. Aucun texte ne traduit pour l'instant de telles intentions.

Nous avons eu un dialogue permanent avec le Conseil d'Etat et nous allons le maintenir afin de pouvoir proposer des textes réalisant les objectifs que s'est assignés le groupe de travail que je viens d'évoquer.

Comme vous, monsieur Viseur, je ne veux pas croire qu'il y ait eu de noires intentions, la tentation de procéder à des amalgames et encore moins d'exercer une quelconque pression sur la réflexion libre et

voorafgaande formaliteit over het hoofd hebben gezien - er sneller in kennis van wordt gesteld en hij het euvel binnen een redelijke termijn kan verhelpen.

Deze voorstellen strekken ertoe de aanhoudende vertragingen van de Raad van State weg te werken en er is geen sprake van zijn adviserende rol ter discussie te stellen, net zomin als eraan gedacht wordt de ministers de mogelijkheid om adviezen in te winnen te ontnemen, ook al is de raadpleging facultatief.

Voor de reglementaire teksten tracht men een goed evenwicht te bereiken in een werkgroep waarbij de Raad van State is betrokken.

Teneinde de Raad van State niet te overstelpen, moet ervoor worden gezorgd dat deze laatste zich met essentiële zaken en niet met bijkomstigheden die minder juridische problemen opleveren, bezighoudt.

Ik stel mij vragen bij de doelstellingen van die opzettelijke 'lekken' terwijl de denkoefening niet eens is beëindigd. Wij voerden een constante dialoog met de Raad van State en willen die handhaven zodat we teksten kunnen voorstellen die de door de werkgroep nagestreefde doelstellingen verwezenlijken.

Met betrekking tot de evolutie van de middelen kan ik u volgende inlichtingen geven: het totaal aantal staatsraden is in 1996, 1999 en 2000 gestegen. Momenteel zijn er 42 staatsraden.

Het aantal auditeurs is eveneens in 1996, 1999 en 2000 gestegen. Momenteel zijn er 70 auditeurs. De afdeling wetgeving telt 42 staatsraden en 13 auditeurs; de taalpariteit wordt gerespecteerd.

Ik tracht al wekenlang staatsraden te laten benomen. Maar de Kamer kent moeilijkheden wat de

objective qui est en cours.

En ce qui concerne la partie de votre interpellation relative à l'évolution des moyens de la section de législation ces dix dernières années, je puis vous donner les informations suivantes. Le nombre total de conseillers aux sections de législation et d'administration a été augmenté, notamment en 1996, 1999 et en 2000; il est aujourd'hui de quarante-deux. Le nombre d'auditeurs a également été augmenté en 1996, 1999 et 2000; il s'élève à septante. La section de législation compte douze conseillers d'Etat (six francophones et six néerlandophones) et treize auditeurs (six francophones et sept néerlandophones).

J'espérais pouvoir vous donner aujourd'hui toutes les informations sur les questions que vous m'avez posées. Malheureusement, ce n'est matériellement pas possible, mais je m'engage à vous communiquer ces statistiques à bref délai.

En ce qui concerne les nominations des conseillers d'Etat, je voudrais vous livrer un cas intéressant. J'essaye depuis plusieurs semaines de nommer des conseillers d'Etat, mais il y a manifestement un désaccord entre le Conseil d'Etat et la Chambre en ce qui concerne l'obligation de motiver le scrutin secret par lequel la Chambre procède à des présentations. Vous voyez donc que pour une fois, c'est le gouvernement qui est pris au milieu d'un affrontement entre la Chambre et le Conseil d'Etat. Et j'essaye de trouver une solution.

Je vais bien entendu prendre mes responsabilités, car cela ne peut pas durer. Mais je dois reconnaître qu'il est extrêmement malaisé et peut-être un peu hypocrite de dire que l'on pourrait, dans une assemblée parlementaire, motiver une décision prise en scrutin secret. Cela étant, je vais prendre les arrêtés de nomination nécessaires, mais c'est très difficile car, ainsi que vous l'avez dit tout à l'heure, le pouvoir est inégal puisque c'est le Conseil d'Etat qui va apprécier la régularité de la nomination. Nous verrons donc. Si débat il doit y avoir, débat il y aura. Et si la loi devait être améliorée, je ne doute pas qu'ensemble, nous pourrions le faire.

Pour en revenir à l'intervention de M. De Crem, je n'ignore évidemment rien de l'encombrement du rôle étrangers au Conseil d'Etat. Des contacts réguliers existent déjà entre mon cabinet et la haute juridiction administrative pour tenter d'en analyser les causes et pour aider à la résorption de l'arriéré étrangers.

Au cours de cette législature, l'arriéré "asile" a disparu au niveau de l'Office des étrangers et la commission permanente de recours n'accuse quasiment plus aucun retard dans le traitement de ces recours.

Des mesures drastiques sont actuellement examinées pour résorber l'arriéré au niveau du commissariat général. Je crois d'ailleurs pouvoir confirmer que cet arriéré pourra être résorbé en un peu plus de deux ans.

Pour ce qui est du Conseil d'Etat, y apurer l'arriéré "asile" dans un délai aussi bref sera objectivement très difficile. Le Conseil d'Etat est, en effet, tenu au respect strict de nombreuses contraintes légales, notamment de procédures directement liées à son caractère

géheime stemming over die benoeming betreft.

De situatie is dus niet gemakkelijk. Het is immers de Raad van State die over de wettelijkheid van de benoemingen oordeelt.

Ik veronderstel dat indien de wet moet worden verbeterd, u ons daarbij zal helpen.

Ik ben mij ervan bewust dat de Raad van State overstelpt is met dossiers die betrekking hebben op vreemdelingenzaken. Mijn kabinet en het hoog administratief rechtscollege onderhouden geregelde contacten om de oorzaken ervan tegen het licht te houden en te trachten die achterstand met betrekking tot de vreemdelingendossiers weg te werken.

In de loop van de huidige regeerperiode is de achterstand met betrekking tot de asielaanvragers bij de Dienst Vreemdelingenzaken weggewerkt en ook de Vaste Beroepscommissie kampt nagenoeg met geen enkele achterstand meer. Inzake de achterstand bij het Commissariaat-Generaal liggen momenteel drastische maatregelen ter studie. Over iets meer dan twee jaar zal de achterstand zijn weggewerkt.

Wat de Raad van State betreft, zal het zeer moeilijk zijn om die asielachterstand op zo'n korte tijd weg te werken, aangezien de Raad zich strikt aan tal van wettelijke beperkingen moet houden.

De kwestie van de achterstand en de vertraging is hoe dan ook minder acuut dan bij de asielinstanties. Zolang die instanties geen uitspraak over de asielaanvraag hebben gedaan, blijft het recht op een tijdelijk verblijf gelden en is elke verwijdering onmogelijk. Zodra een asielaanvraag wordt

juridictionnel. Ces contraintes font que le traitement des dossiers ne peut être assuré dans des délais aussi courts que je le souhaiterais.

Mais la question de "l'arriéré" et des retards se pose là de façon moins aiguë que devant les instances d'asile au sens strict car tant que celles-ci n'ont pas statué sur la demande d'asile, le droit au séjour temporaire se prolonge et tout éloignement est impossible. Mais dès qu'une décision de refus est rendue, le droit au séjour prend fin, l'éloignement est envisageable et le recours au Conseil d'Etat ne change, en principe, rien à l'affaire. Sauf arrêt de suspension ou d'annulation ou encore dépôt, sous certaines conditions, d'une demande de suspension d'extrême urgence, l'éloignement du territoire des demandeurs d'asile déboutés est possible.

Dans un passé récent, le Conseil a déjà bénéficié d'importants renforts en personnel pour traiter ce contentieux. De nouvelles chambres ont été créées, de nombreux conseillers d'Etat, auditeurs, greffiers et secrétaires d'administration supplémentaires lui ont été accordés. A sa demande, j'ai aussi fait adopter un règlement de procédure spécifique pour ce contentieux. Le but poursuivi était, bien évidemment, d'accélérer le traitement des recours et, partant, d'en diminuer le flot pour résorber l'arriéré. Il ne saurait être question de recruter à nouveau et indéfiniment des conseillers d'Etat ou des auditeurs supplémentaires, ni de créer de nouvelles chambres. Ce n'est plus comme cela que l'on doit raisonner aujourd'hui. Je crois par ailleurs qu'il est difficile d'adopter encore des législations spécifiques pour ce seul contentieux sans heurter les principes d'égalité et de non-discrimination.

A présent, ce sont des pistes internes au Conseil d'Etat qui doivent être explorées pour accélérer le traitement de ces dossiers et partant résorber l'arriéré, tant il est vrai qu'un certain nombre de ces recours - cela apparaît dans l'analyse des dossiers qui sont soumis au Conseil d'Etat - sont introduits pour des raisons purement dilatoires. Dans un certain nombre de cas - ils ne sont pas négligeables, mais cela implique de nombreuses formalités - les requérants ne se présentent pas pour défendre leur point de vue. Il n'y a donc aucune raison de s'inquiéter. Il n'y a pas de menace ni d'inquiétude mais nous sommes en train de rechercher une formule équilibrée qui prend en compte toutes les causes, y compris les causes structurelles, les exigences de management, mais aussi la nécessité d'avoir une soupape de sécurité permettant d'éviter l'encombrement en soulageant le Conseil d'Etat d'affaires qui seraient moins vitales.

07.09 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u voor het zeer uitvoerige antwoord, maar ik zal het mij toch veroorloven er een paar kritische kanttekeningen bij te plaatsen.

U zegt dat er nog niets is beslist en dat u een evenwicht wilt nastreven. Het gaat nog maar om de eerste fase. U hebt het vooral over het verminderen van de werklast en het onderscheid tussen wat u essentiële en bijkomstige zaken noemt. Ik ben daar echter helemaal niet van overtuigd als ik zie hoe deze regering het Parlement en de Raad van State al behandeld heeft. Zeer recent werd met betrekking tot het ontwerp inzake het jeugdsanctierecht de adviesbevoegdheid van de Raad van State omzeild. U bent daar wellicht niet persoonlijk verantwoordelijk voor. Het is echter gebeurd en niet alleen in die omstandigheden. Inzake Justitie gebeurt het regelmatig. Ik verwijs

afgewezen, kan een verwijdering worden overwogen. Een beroep bij de Raad van State verandert daar niets aan, tenzij dan in welbepaalde omstandigheden.

Onlangs heeft de Raad van State extra personeel gekregen om die geschillen te behandelen en werden nieuwe kamers opgericht. Ik heb eveneens een reglement van specifieke procedure voor die geschillen laten uitwerken teneinde de behandeling van die beroepsprocedures te bespoedigen.

Er kan geen sprake van zijn extra personeelsleden in dienst te nemen of bijkomende kamers op te richten. Men moet dus binnen de Raad van State zelf naar oplossingen zoeken om die achterstand weg te werken.

Men hoeft zich dus geen zorgen te maken. Wij zoeken naar een evenwichtige oplossing die rekening houdt met de structurele oorzaken, de eisen op het stuk van het management en de regels met betrekking tot de interne werking.

07.09 Geert Bourgeois (VU&ID): Le ministre entend réduire la charge de travail du Conseil d'Etat en distinguant les affaires importantes de celles qui le sont moins. J'ai plutôt l'impression que l'on veut réduire l'influence du Conseil d'Etat et la compétence du Parlement en matière de contrôle, et renforcer le pouvoir exécutif. Je songe notamment à ce qui s'est produit avec le droit sanctionnel de la jeunesse et le règlement sur les repentis.

naar het wetsontwerp inzake de spijtoptanten dat werd omgezet in een wetsvoorstel. Ik zou zo diverse voorbeelden kunnen geven. In plaats van een terugschroeven van de werklast gaat het naar mijn mening veeleer om een terugschroeven van de invloed van de Raad van State en van een middel dat mee helpt om de parlementaire controle te verzekeren. De uitvoerende macht wordt versterkt. De regering zal een aantal besluiten – wij weten nog niet welke – uitvaardigen zonder dat zij een voorafgaand advies moet vragen aan de Raad van State.

Ik vind dat de bevoegdheid van de Raad van State moet worden versterkt. U hebt intussen van mijn wetsvoorstel kennis genomen. Ingaand op de suggestie van eminente juristen stel ik voor dat alle adviezen van de Raad van State gepubliceerd zouden worden, precies omdat dit een onschatbare bron van informatie en documentatie is. Er zijn heel wat adviezen die nooit bekend geraken omdat de minister zijn koninklijk besluit niet publiceert of er niet mee doorgaat. Ze kunnen ook om andere redenen niet in het Belgisch Staatsblad komen. Ik vind dat u ernaar zou moeten streven meer personeel, meer gekwalificeerde mensen in zowel de afdeling Wetgeving als in de afdeling Administratie te benoemen. U zegt dat er geen akkoord is – un désaccord – tussen de Raad van State en de Kamer omtrent de motivering van de voordrachten. Dat is een heel interessant punt. Ik heb dat een paar jaar geleden al aangekaart. Ik zei toen dat naar mijn aanvoelen ook de Kamer de administratieve beslissingen die ze neemt zou moeten motiveren, net zoals ze dat oplegt aan een gemeenteraad. Als een gemeenteraad in een gesloten vergadering beslissingen neemt omtrent benoemingen, bevorderingen of voordrachten moet zij die motiveren, ook al is het stemgedrag geheim. Ik heb echter het gevoel dat deze meerderheid dat niet wil doen, precies om de toets van de objectiviteit te kunnen ontwijken.

Als u deze plannen doorzet, betekent dat een achteruitgang inzake legistieke kwaliteit. U schijnt die legistieke kwaliteit nochtans zelf ook belangrijk te vinden. Wie zal bepalen of het om hoofd- of bijzaken gaat? Nu zal de sleutel in handen van de regering liggen. Als zij vindt dat iets niet belangrijk is, hoeft de Raad van State er geen advies over te geven. Het is echter juist een waarborg voor de burger, de rechtzoekende en het Parlement dat er altijd een kritisch onderzoek is door een buitenstaander. De Raad van State is immers onafhankelijk van de uitvoerende macht. Ik vind dat heel belangrijk in een rechtsstaat. Op dat punt sluit ik mij aan bij wat de heer Viseur heeft gezegd. Tot slot meen ik dat dit tot meer procedures zal leiden. Hoeveel keer komt het niet voor dat de Raad van State er door zijn advies tijdig voor zorgt dat er geen onwettig of ongrondwettelijk koninklijk besluit gepubliceerd wordt? Nu zal die preventieve toetsing er niet meer zijn. We zullen dus meer procedures hebben bij de afdeling Administratie van de Raad van State.

U betreurt het enigszins dat één en ander is uitgelekt. Ik vind het juist goed dat het uitgelekt is. Er kan nu een publiek debat worden gevoerd. De kranten hebben het bericht uitgebracht en minister Michel heeft het niet tegengesproken. U bevestigt het nu. Ik hoop dat er een publiek debat ontstaat en dat ook academici zich met de zaak zullen bezighouden. De meerderheid in het Parlement moet inzien dat dit een heel belangrijke aangelegenheid is. De eerste minister zegt dat hij snel en efficiënt wil handelen, maar doet dat in de praktijk niet waardoor hij uiteindelijk in tijdsnood komt en de zaken moet forceren.

J'estime qu'il convient, au contraire, d'accroître l'influence du Conseil d'État, par exemple en publiant ses avis. Je plaide pour une augmentation du personnel qualifié, tant de la section de législation que de la section d'administration. Le ministre évoque l'absence d'accord sur la nomination des conseillers. Je trouve que le Parlement devrait également motiver ses décisions administratives en la matière.

Si ce projet est concrétisé, la qualité légistique s'en ressentira. Qui distinguera l'essentiel de l'accessoire pour décider de ce qui sera soumis au Conseil d'État? C'est la porte ouverte à l'arbitraire.

On va multiplier les procédures. Le Conseil d'État fait en sorte que les arrêtés royaux illégaux ou inconstitutionnels ne soient pas publiés. Cette sécurité disparaît.

Je me réjouis que cette intention du gouvernement soit déjà devenue publique. Le débat est ouvert. Il est inconcevable qu'une législation existant depuis 1946 soit supprimée du jour au lendemain parce qu'un premier ministre, qui se veut rapide et efficace, n'y parvient pas et est pris de court.

Omwille van dit conjuncturele paars-groene verschijnsel kan men de wetgeving die als sedert 1946 bestaat toch niet op de helling gaan zetten.

07.10 Jean-Jacques Viseur (PSC): Monsieur le président, je remercie le ministre de sa réponse. Elle m'a réjoui car nous sommes d'accord pour dire que l'Etat démocratique, ce n'est ni le gouvernement des juges, ni le gouvernement sans juges.

Je suis largement d'accord avec les propositions d'amélioration qui sont faites: l'exécutif devrait présenter de meilleurs textes, des dossiers plus complets, etc. Personnellement, je suis opposé à la suppression partielle de l'avis du Conseil d'Etat pour les avis réglementaires parce que, malheureusement, cette institution est une hydre à deux têtes. Sa section "administration" pourrait, dans un certain nombre de cas, prendre la revanche de l'absence de consultation de sa section "législation".

On ne peut toucher qu'avec une extrême prudence à l'équilibre des institutions. Tout est dans Shakespeare. Je craignais que nous ne débouchions sur Hamlet et que, comme Polonius, les membres du Conseil d'Etat ne soient tués entre deux tentures. Mais vous dites que ce ne sera pas du tout cela. J'espère que tout cela se terminera comme dans une autre pièce célèbre de Shakespeare et qu'il y a beaucoup de bruits pour rien.

Si mon interpellation a au moins servi à ce que les fanfares de Macbeth ne retentissent pas en la matière, je n'aurai pas perdu mon après-midi et vous non plus.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het vrijlaten van opgepakte illegalen" (nr. 6624)

08 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de l'Intérieur sur "la remise en liberté de personnes en séjour illégal appréhendées" (n° 6624)

08.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag handelt inderdaad over het vrijlaten van opgepakte illegalen. De burgemeester van Herent heeft u en uw collega van Justitie hierover een brief geschreven. Hij maakte zijn wrevel ook kenbaar door middel van een Belga-bericht. Dat geeft mij de kans om terzake een aantal vragen te stellen.

De politie van Herent had een zevental illegalen opgepakt in een Herents vervoersbedrijf. Zij waren op weg naar Engeland en zij hadden voor die overtocht ook betaald. Het ging dus eens te meer over mensen die het slachtoffer waren geworden van mensenhandelaars. Als draaischijf zou een Albanees uit Antwerpen hebben gefungeerd.

Toen die illegalen werden opgepakt, werden zij vrij snel door het parket van Leuven opnieuw vrijgelaten. Het parket beslist uiteraard over het al dan niet voeren van een gerechtelijk onderzoek en of er al dan niet een aanhouding moet gebeuren. Deze beslissing moet eventueel worden bevestigd door de onderzoeksrechter en de raadkamer. Mijnheer de minister, dat is zeker niet uw

07.10 Jean-Jacques Viseur (PSC): Uw antwoord verheugt me. We onderschrijven de voorstellen die een verbetering beogen maar de uitvoerende macht moet de hand in eigen boezem steken. Het is mogelijk niet langer bepaalde adviezen te vragen maar vergeet niet dat de Raad van State een tweekoppige hydra is: het gebrek aan adviezen zou de afdeling administratie wel eens tot vergeldingsmaatregelen kunnen aanzetten.

08.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le bourgmestre de Herent, M. Willy Kuypers, ne comprend pas que l'Office des étrangers et le parquet de Louvain aient pu presque immédiatement relâcher sept personnes en séjour illégal que la police de sa ville venait d'arrêter. Les sept clandestins se trouvaient à bord d'un camion tchèque en route vers la Grande-Bretagne et avaient payé chacun 1.000 dollars à un Albanais d'Anvers. Le substitut de Louvain les a pourtant libérés sans ordre de quitter le territoire. Le bourgmestre voit en cette manière d'agir une banalisation de la politique de la police locale et une occasion manquée de démanteler

verantwoordelijkheid, maar het is wel verwonderlijk dat de dienst Vreemdelingenzaken, die in dergelijke gevallen ongetwijfeld wordt gecontacteerd, zich blijkbaar niet tegen de vrijlating zou hebben verzet. Door die houding kwamen de illegalen in de vrije natuur terecht. We weten waar ze uiteindelijk terecht zullen komen: ofwel zullen ze de overtocht maken, ofwel zal het opnieuw mislukken. Op die manier gaan we zeker niet vooruit.

Ik vraag mij af waarom die illegalen geen bevel tot uitwijzing hebben gekregen. Waarom werden zij – het ging om 6 Sri Lankanen en 1 Kosovaar – in afwachting van hun uitwijzing niet opgesloten? Mijnheer de minister, u hebt van bij uw aantreden gezegd dat u een strakke, weliswaar rechtvaardige asielpolitiek zou voeren met een kordaat uitwijzingsbeleid. In welke mate past het vrijlaten van die 7 illegalen in uw uitwijzingsbeleid?

Terzelfder tijd wens ik van u te vernemen, mijnheer de minister, hoeveel illegalen u ondertussen reeds hebt uitgewezen? Hoeveel zijn er – vrijwillig of gedwongen – effectief vertrokken?

Ten slotte heb ik nog een vraag die actueel is geworden door het faillissement van Sabena. Vroeger gebeurden de gedwongen repatriëringen met Sabena-toestellen. Ik heb vernomen dat door het faillissement van Sabena het aantal uitwijzingen via het vliegtuig is verminderd. Klopt dat verhaal? Op welke luchtvaartmaatschappij wordt thans een beroep gedaan voor uitwijzingen van illegalen?

08.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, die illegalen hebben geen bevel gekregen om het grondgebied te verlaten om de volgende eenvoudige reden: de politie van Herent, die als taak heeft personen die ze onderschept te identificeren, heeft de identiteit en de nationaliteit van die personen niet met zekerheid kunnen bepalen.

Artikel 44, § 4 van de wet op het politieambt is duidelijk: de politie mocht de betrokkenen administratief aanhouden voor een duur van 12 uren met het oog op hun identificatie. De burgemeester weet vast en zeker, zoals u, dat de opsluiting van illegalen in gesloten centra wettelijk slechts mogelijk is met het oog op hun verwijdering. Dat wil zeggen, indien een mogelijkheid tot verwijdering bestaat, is het noch gewenst, noch nuttig illegalen, die door de raadkamer van de correctionele rechtbank zouden worden vrijgesteld zodra beroep wordt aangetekend, op te sluiten.

De verwijdering is slechts mogelijk indien de toestand in het land van herkomst dit mogelijk maakt en indien de autoriteiten van het land over voldoende elementen beschikken om hun onderdanen te identificeren en indien ze akkoord gaan om deze binnen een redelijke termijn over te nemen. In het geval dat u vermeldt was de tweede voorwaarde, zoals ik zei, niet vervuld. De dienst Vreemdelingenzaken heeft geen informatie betreffende de identiteit van die personen gekregen.

Wat mijzelf betreft, blijf ik een actief verwijderingsbeleid voeren door een versterking van de controles op de voertuigen, in het bijzonder in Oostende en Zeebrugge, teneinde de netwerken te ontmoedigen en te ontmantelen door stappen bij de Britse autoriteiten te ondernemen opdat deze autoriteiten maatregelen zouden treffen om de

un réseau.

Pourquoi l'Office des étrangers n'a-t-il pas délivré d'ordre de quitter le territoire national? Pourquoi les étrangers en situation illégale ne sont-ils pas incarcérés dans l'attente d'une expulsion? Comment le ministre concilie-t-il cette affaire avec sa fameuse politique d'expulsion? Combien de clandestins ont-ils regagné leur pays, volontairement ou pas, depuis l'entrée en fonction du ministre? Depuis la faillite de la Sabena, à quelle compagnie d'aviation fait-on appel pour les rapatriements forcés?

08.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Les illégaux n'ont pas reçu l'ordre de quitter le territoire car la police d'Herent n'a pu établir leur identité avec certitude. En vertu de l'article 34 § 4 de la loi sur la fonction de police, l'on a pu procéder à l'arrestation administrative des illégaux pendant douze heures afin de vérifier leur identité. La détention d'illégaux dans des centres fermés n'est légale que s'il existe une possibilité d'éloignement. Il n'est pas indiqué d'enfermer, dès qu'il est interjeté appel, des illégaux qui seraient libérés par la chambre du conseil du tribunal correctionnel. L'éloignement des illégaux n'est autorisé que si la situation du pays d'origine le permet. Il faut par ailleurs que ce pays puisse identifier ses ressortissants et que les autorités de cet Etat soient disposées à reprendre les illégaux dans un délai raisonnable. Dans le cas qui nous occupe, la deuxième condition n'était pas remplie. Je continue à mener une politique d'éloignement active. Je veille à ce que plus de contrôles soient

aantrekkingskracht van hun wetgeving te verminderen, door druk uit te oefenen op de landen van herkomst teneinde overname van hun onderdanen te versnellen en door de opdrijving van de capaciteit van de gesloten centra.

Tussen 1995 en 1999 bedroeg het cijfer van terugkeringen en verwijderingen ongeveer 9000 per jaar. In 2000 steeg het naar 12 000 en in 2001 naar 15 000. Deze inspanningen zullen worden voortgezet in 2002. Sinds 1999 hebben meer dan 26 000 gedwongen verwijderingen en ongeveer 8500 vrijwillige vertrekken plaatsgevonden. Daar wordt de vrijwillige terugkeer van illegalen op eigen kracht niet bijgeteld.

Sinds het faillissement van Sabena doet mijn administratie een beroep op andere luchtvaartmaatschappijen naargelang de landen van bestemming. Er is dus geen sprake van bevoorrechte maatschappijen. Ik hoop te mogen rekenen op de medewerking van de lokale politie om verder te strijden tegen deze plaag, ook al ben ik mij ervan bewust dat de opdracht op het terrein soms moeilijk is en de resultaten soms onzeker zijn. Elk teken van ontmoediging of fatalisme van waaruit ook, zou een aanmoediging voor de mensenhandel zijn.

réalisés dans les véhicules à Ostende et Zeebruges, à ce que davantage de pressions soient exercées à l'égard des autorités britanniques et enfin à ce que les centres fermés bénéficient d'une capacité plus importante. Entre 1995 et 1999, 9000 personnes ont été expulsées annuellement. En 2000, il s'agissait de 20.000 personnes et l'an passé de 15.000. Nous poursuivons nos efforts. Depuis 1999, l'on a enregistré plus de 26.000 éloignements forcés et 8.500 départs volontaires, sans que les personnes concernées ne partent par leurs propres moyens. Mon administration lance maintenant un appel aux compagnies aériennes des pays de destination. Aucune préférence n'est donc exprimée. Je continue à placer mes espoirs dans les efforts de la police locale mais je réalise que la tâche est ardue et que le résultat est incertain. Tout signe de relâchement reviendrait à encourager les trafiquants d'être humains.

08.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord en vooral voor de cijfers die u gegeven hebt. Ik sluit aan bij uw laatste punt waar u zegt dat wat zich heeft voorgedaan zou kunnen leiden tot een ontmoediging van de lokale politie die waarschijnlijk inspanningen doet en ook bereid is om mee te werken aan het bestrijden van vooral die onaanvaardbare mensenhandel. Dergelijke zaken zijn natuurlijk niet bemoedigend. Misschien moet u daaromtrent eens een informatieve ronde doen bij uw lokale politiemensen. Ik moet toch eerlijk toegeven, en ik heb toch ook al wat ervaring met het milieu, dat de dienst Vreemdelingenzaken zich nu toch zeer strikt heeft opgesteld om zich te houden aan die 12 uren.

08.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Dans ces circonstances, ne risque-t-on pas de décourager les actions de la police locale à l'encontre de la traite des êtres humains? En l'espèce, l'Office des étrangers a observé strictement le délai d'arrestation de 12 heures, ce qui constitue un signal erroné aux personnes en situation illégale.

Ik denk dat het in andere gevallen niet even correct verloopt. De boodschap die nu naar buiten wordt gebracht is: zorg ervoor dat men zijn identiteit niet kan achterhalen en na 12 uur staat men terug op straat. Dit is een verkeerd signaal en ik zou dus willen vragen dat u de Dienst Vreemdelingenzaken vraagt dergelijke voorvallen te vermijden en een coherente aanpak te hanteren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.49 uur.

La réunion publique de commission est levée à 16.49 heures.